

N 22

u 30

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej

Jestto według słów autora, próba podania
 Autor pragnie podać "orientację metodologiczną w zakresie etyki,
 wstęp do etyki pojętej nie jako nauka normatywna, praktyczna, spekulacyjna, metafizyczna - bo określenia te wszystkie wychodzą ^{z samej} na to samo- , lecz do etyki "naukowej, czyli doświadczalnej czyli teoretycznej". Bada więc autor "spekulacyjną metodę owego pierwzego typu etyki, ujawniając ^{ujawniając} ukrytą jej wyników, dialektyczny charakter stawianych przez nią zagadnień oraz ukrytą tendencyjność jej systematyki", a z drugiej strony przedstawia "szereg metod etyki naukowej. W ten sposób usiłuje "zwalczyć radykalnie kierunek normatywny w etyce, zależny od metafizycznego sposobu myślenia , aby postawić ją z całkowicie na gruncie doświadczalno-naukowym". /: str. 2 :/. Ten swój zamiar i związane z nim zadania Autor stara się spełnić w ^{sześciu} pięciu rozdziałach. Pierwszy charakteryzuje etykę normatywną i naukową; drugi zajmuje się metodą spekulacyjną etyki normatywnej, trzeci wylicza metody naukowe etyki teoretycznej, omawiając kolejno metody filozoficzne, przyrodnicze, psychologiczne, socjologiczne, i matematyczne ; rozdział czwarty poświęcony jest zagadnieniom pozornym i prawdziwym w etyce, piąty wykazuje zależność etyki naukowej , jej powstania i rozwoju od aczkolwiek już dawniej się przygotowywała , dopiero w iwieku XIX. mogła na prawdę powstać, analizuje stosunek etyki naukowej do ^{Moralizmu} ~~moralizmu~~ nowoczesnego /: ~~przyjęty~~ / wyraz moralizmu służy autorowi za wspólną nazwę moralności i niemoralności ^{rozprawia się krytycznie z różnymi} jako pewnych cech działania ludzkiego /: , szósty w ~~ten~~ rozdziale ^{o róż-} nych klasyfikacjach systemów etycznych; ^{re} ~~re~~ ^{sumując} /: ~~re~~ ^{sumując} , jak się ~~utor~~ ^{wyraża} ~~myślenie~~ ^{nie} na str. 81 /: ~~zasadnicze~~ ^{zasadnicze} ~~wytworzone~~ ^{wytworzone} ~~przez~~ ^{przez} ~~autor~~ ^{autor} przedstawia raz jeszcze stanowisko etyki metafizycznej ^{normatywnej} i jej ~~prawom~~ ^{normom} ~~normatywnym~~ ^{normatywnym} naukowe w etyce, badające prawa faktów.

Tak więc treść pracy jest dwójaka: krytyczno-negatywna, gdy chodzi o etykę metafizyczną, konstrukcyjno-pozytywną, gdy chodzi o etykę naukową.

120 120:28 = 50 140p:124 = 1 132 132:28 = 50 6600 128-235 100 160 20

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej

wspiera zasiłkami lub pożyczkami niezamożnych uczniów Uniwersytetu lwowskiego narodowości polskiej, przede wszystkim tych, którzy cierpią niedostatek wskutek wypadków wojennych; w tym celu ułatwia lub umożliwia ubogim akademikom pobyt we Lwowie, ponosząc w części lub w całości koszty ich mieszkania i utrzymania; dostarcza ubogim akademikom odzieży, bielizny i obuwia; sprawia ubogim akademikom podręczniki, skrypta i t. p.; opłaca za ubogich akademików czesne i taksy, o ile niepodobna żadną miarą uzyskać uwolnienia od nich; ponosi w razie choroby koszty leczenia i opłaca pobyt w przeznaczonych dla młodzieży Domach zdrowia w Zakopanem; zakupuje i wysyła książki pojmanym w niewolę akademikom.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i służył zrazu potrzebom zarówno akademików lwowskich jak krakowskich, bawiących wskutek inwazyi i ewakuacyi w tem mieście lub rozprószonych po krajach zachodnich Monarchii. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1915 r. przeniesiony do Lwowa i odtąd służy wyłącznie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nietylko na rzecz tych akademików, którzy **obecnie** potrzebują materialnej pomocy, lecz chce się także stać źródłem doraźnego zaopatrzenia dla tej niezawodnie licznej rzeszy uczniów tutejszego Uniwersytetu, którzy w chwili demobilizacyi znajdują się w ciężkich warunkach. Niejeden z nich, wracając do domu, nie zastanie już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inny nie odnajdzie nawet domu, zniszczonego w czasie wojny; nie każdy z nich potrafi od razu znaleźć sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał o własnych siłach stanąć, zabraknie tych sił, steranych na wojnie! Dla nich *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* pragnie stać się ostoją i oparciem, aby wiedzieli, że pamiętano o nich, gdy wiodli w okopach żywot ciężki nad wyraz.

Wojna poczyniła w szeregach polskiej młodzieży akademickiej wyrwy ogromne. Chodzi więc o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, chodzi o to, aby ocalić dla Ojczyzny i Narodu każdą jednostkę, która przy pewnej ze strony społeczeństwa pomocy stanie się pożytecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomnożyłaby smutny poczet naszych strat wojennych!

Pragnąc spełniać tak doniosłe zadania, *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* musi rozporządzać odpowiednimi zasobami. A ponieważ spełniając swe zadania, służy najżywotniejszym interesom Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa a zwłaszcza do przyjaciół naszej młodzieży akademickiej z gorącą prośbą o poparcie jego celów.

Pożądane są zarówno datki jednorazowe jak też stałe miesięczne wkładki na rzecz Funduszu. Kto składa miesięcznie 1-20 kor. czyli **4 halerzy dziennie**, nie uczyni zapewne sobie zbytniego uszczerbku, a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomnoży znakomicie zasoby Funduszu.

Sumaryczny wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiadomości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy ofiarodawca może nadto bliższych w tej mierze informacji zasięgać u podpisanego, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i któremu Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego uchwałą z dnia 21. września 1917 poruczył zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski

Lwów, Uniwersytet.

Tamte ~~przeważają~~ ~~poswieca~~ ~~autor~~ ~~na~~ ~~wiele~~ ~~tytułów~~ ~~przebieg~~ ~~negatywny~~ ~~zajmuje~~ ~~znacznie~~ ~~więcej~~ ~~miejsca~~, ~~aniżeli~~ ~~tej~~ ~~drugiej~~. Bo też cała niemal dotychczasowa etyka jest zdaniem Autora meta: fizyczna, normatywna, praktyczna, więc nienaukowa. Etyka naukowa ^{cał} ~~zaś~~ ~~bowiem~~ ~~rozwinęła~~ ~~się~~ ~~dopiero~~ ~~w~~ ~~wieku~~ ~~XIX~~-~~ty~~ ~~mi~~ ~~jest~~ ~~jeszcze~~ ~~nauką~~ "najmniej urobioną z wszystkich nauk humanistycznych". /: str 14 :/.

Łatwo zgodzić się z ^{poglądem} ~~twierdzeniem~~ ~~Autora~~, że cała niemal dotychczasowa etyka ma charakter normatywny, gdyż właśnie przez etykę rozumiano i dotąd prawie zawsze rozumie się naukę normatywną. Natomiast wątpliwości budzi

Praca p.s. jest wymownym dowodem, ^{jak} utożsamienie etyki normatywnej z metafizyczną oraz wszelkiej w ogóle ~~nauki~~ ^{etyki} /normatywnej z ~~nauką~~ ^{etyką} praktyczną. Autor operuje bardzo obszerne pojęciem metafizyczności, ~~ok~~ ^{gdyż} ~~upatruje~~ ~~ja~~ ~~w~~ ~~wszędzie~~ ~~tam~~, ~~gdzie~~ ~~istnieje~~ ~~takaś~~ ~~tendencja~~ ~~do~~ ~~absolutu~~ /: ~~Autor~~ ~~mówi~~ "do bezwzględności" /: w praktyce ~~zazwyczaj~~ ~~się~~ ~~przeciwstawia~~ ~~rzeczywistości~~ ~~jakiś~~ ~~transcendentnego~~, ~~a~~ ~~upatrując~~ ~~w~~ ~~praktyce~~ uważa w toku swych wywodów ideę człowieka przeciętnego, którą posługiwali się Arystoteles, Bernoulli i inni za ideę metafizyczną, a cytując imperatyw ~~ka~~ /: str. 46 :/

/: Autor mówi "rozkaznik"- dlaczego nie po prostu "rozkaz"? /: kategori- czny Kanta: "postępuj tak, aby zasada Twojego postępowania uchodzić mogła za powszechną", powiada, że ^{imperatyw} ~~imperatyw~~ ten zawiera pewną słuszną myśl, "jeśli tylko zmienimy metafizyczne uchodzić ~~można~~ ~~mogła~~ ~~ma~~ rzeczywiste uchodziła" /: str. 74 :/.

W ten sposób ^{spotykać} ~~spotykać~~ się ~~można~~ ~~na~~ ~~każdym~~ ~~kro-~~ ~~ku~~ z ~~nie~~ ~~praktyczną~~ ~~metafizycznością~~. Co się zaś tyczy stosunku wzajemnego etyki normatywnej i etyki praktycznej, należało przed ich utożsamieniem rozprawić się ze sposobem, w jaki na tę sprawę zapatruje się Husserl, wyraźnie je od siebie odróżniając /: Logische Untersuchungen, I² str. 47:/ i wskazując właśnie przykład Schopenhauera, którego Autor uważa za jednego z przedstawicieli etyki wskazując przytem na przykład Schopenhauera, uprawiającego opracowywanie etyki normatywnej, lecz nie etyki praktycznej.

uczynić pewne sprostowanie faktyczne. Au- tor ~~ka~~ ~~bowiem~~, powołując się na znane motto ~~które~~ ~~Schopenhauer~~ ~~użył~~ ~~na~~ ~~czelu~~ ~~swej~~ ~~rozprawy~~ "O podstawie moralności", powiada: "Jeszcze Schopenhauer uważał się i wytykał, że łatwiej jest moralizować, niż badać moralność". Otoż o badaniu moralności Sch. nie mówi w swem motto, lecz o jej uzasadnianiu. /: Moral begründen:/.

9/11/39
Metshin
Woll
Czerny
4/40

28;

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej

wspiera zasiłkami lub pożyczkami niezamożnych uczniów Uniwersytetu lwowskiego narodowości polskiej, przede wszystkim tych, którzy cierpią niedostatek wskutek wypadków wojennych; w tym celu ułatwia lub umożliwia ubogim akademikom pobyt we Lwowie, ponosząc w części lub w całości koszty ich mieszkania i utrzymania;
dostarcza ubogim akademikom odzieży, bielizny i obuwia;
sprawia ubogim akademikom podręczniki, skrypta i t. p.;
opłaca za ubogich akademików czesne i taksy, o ile niepodobna żadną miarą uzyskać uwolnienia od nich;
ponosi w razie choroby koszty leczenia i opłaca pobyt w przeznaczonych dla młodzieży Domach zdrowia w Zakopanem;
zakupuje i wysyła książki pojmanym w niewolę akademikom.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i służył zrazu potrzebom zarówno akademików lwowskich jak krakowskich, bawiących wskutek inwazyi i ewakuacyi w tem mieście lub rozprószonych po krajach zachodnich Monarchii. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1915 r. przeniesiony do Lwowa i odtąd służy wyłącznie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nie tylko na rzecz tych akademików, którzy obecnie potrzebują materialnej pomocy, lecz chce się także stać źródłem doraźnego zaopatrzenia dla tej niezawodnie licznej rzeszy uczniów tutejszego Uniwersytetu, którzy w chwili demobilizacyi znajdują się w ciężkich warunkach. Niejeden z nich, wracając do domu, nie zastanie już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inny nie odnajdzie nawet domu, zniszczonego w czasie wojny; nie każdy z nich potrafi od razu znaleźć sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał o własnych siłach stanąć, zabraknie tych sił, steranych na wojnie! Dla nich *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* pragnie stać się ostoją i oparciem, aby wiedzieli, że pamiętano o nich, gdy wiedli w okopach żywot ciężki nad wyraz.

Wojna poczyniła w szeregach polskiej młodzieży akademickiej wyrwy ogromne. Chodzi więc o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, chodzi o to, aby ocalić dla Ojczyzny i Narodu każdą jednostkę, która przy pewnej ze strony społeczeństwa pomocy stanie się pożytecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomnożyłaby smutny poczet naszych strat wojennych!

Pragnąc spełniać tak doniosłe zadania, *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* musi rozporządzać odpowiednimi zasobami. A ponieważ spełniając swe zadania, służy najżywotniejszym interesom Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa a zwłaszcza do przyjaciół naszej młodzieży akademickiej z gorącą prośbą o poparcie jego celów.

Pożądane są zarówno datki jednorazowe jak też stałe miesięczne wkładki na rzecz Funduszu. Kto składa miesięcznie 1-20 kor. czyli **4 halerzy dziennie**, nie uczyni zapewne sobie zbytniego uszczerbku, a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomnoży znakomicie zasoby Funduszu.

Sumaryczny wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiadomości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy ofiarodawca może nadto bliższych w tej mierze informacji zasięgać u podpisanego, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i któremu Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego uchwałą z dnia 21. września 1917 porucił zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski

Lwów, Uniwersytet.

Otóż identyfikując etykę normatywną z metafizyczną i z praktyczną Autor zarzuca jej, że "ustanawiając bezwzględnik, snuje w kontemplacji metafizycznej spekulację o stosunku pomiędzy nim a rzeczywistością moralistyczną" /: ^{prawy i nieprawdy moralistycznej" definiując je jednym wyrazem - ułamek wyrazu} ~~wyrazem moralizm posługuje się Autor jako wspólną nazwą, moralności i niemoralności~~ /: , urabiając przytem sprzeczności i antynomie. Sprzeczności te zacieraają się przez wysiłki dialektyki kazuistycznej albo też przytłumiają się przez mistykę, uciekającą od samogorozumowania." /: str 30 :/. "Etyka normatywna, operując ... ideałami, normami, wartościami, dla tego samego nie jest naukowa, gdyż jest praktyczna, Wszak nie bada ona ideałów, norm, wartości, lecz stosuje je od razu, jak każe zacnemu metafizykowi jego takie czy inne, poczucie i sumienie" /: str. 61:/. Wieg:

"Stanowisko metafizyczne musi być zgruntu podważone, jeśli mamy się wydobyć z labiryntu dialektycznego" /: str. 60 :/. Miejsce etyki metafizyczno-normatywno-praktycznej musi zająć i - zdaniem Autora - w co raz pełniejszej mierze zajmuje Etyka naukowa, teoretyczna.

^{Czyż nie więc jest etyka naukowa? Jest ona}
~~Czyż nie więc jest etyka naukowa? Etyka naukowa - poczyna nas Autor - jest nauką o moralności i niemoralności działania ludzkiego czyli o działaniach ludzkich, o ile są moralne lub niemoralne" /: str. 12 :/~~
^{zajmuje się moralnością i niemoralnością działań ludzkich} /: str. 12 :/ - nie wtem znaczeniu, jakoby miała stanowić o tem, jakie działanie jest moralne a jakie niemoralne, bo "etyka naukowa bierze działania jako już ocenione, by je badać w świetle danej już faktycznie oceny" /: str 64 :/ - lecz w tem znaczeniu, że stara się zjawiska moralistyczne objaśniać na podstawie praw naukowych /: str 82:/ Z przejściem od etyki metafizyczno-normatywno-praktycznej do naukowej ^{wiec} zmienia się przedmiot etyki /: str. 64 :/. albowiem ^{do przedmiotem} ~~przedmiotem etyki naukowej jest nie należy wyznaczyć lub niemoralny~~

jest "fakt moralny", który "w tym charakterze już musi być jej dany, jak fakt fizyczny fizyce" /: str. 9 :/ " a językowi językoznawstwu, a nie może go etyka ani tworzyć ani przepisywać ani wsłazywać, lecz jedynie badać i poznawać" (str 9 :/.

^{Spełniając to zadanie}
~~Dażąc do tego celu,~~ etyka naukowa posługuje się rozmaitemi metodami, które można ułożyć w pięć /: przytoczonych już powyżej :/ grup; ^{te różne metody} ~~która~~ jednak w praktyce naukowej splatają się ze sobą i współdziałają w sposób najrozmaitszy /- str. 47 :/.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej

wspiera zasiłkami lub pożyczkami niezamożnych uczniów Uniwersytetu lwowskiego narodowości polskiej, przede wszystkim tych, którzy cierpią niedostatek wskutek wypadków wojennych; w tym celu ułatwia lub umożliwia ubogim akademikom pobyt we Lwowie, ponosząc w części lub w całości koszty ich mieszkania i utrzymania; dostarcza ubogim akademikom odzieży, bielizny i obuwia; sprawia ubogim akademikom podręczniki, skrypta i t. p.; opłaca za ubogich akademików czesne i taksy, o ile niepodobna żadną miarą uzyskać uwolnienia od nich; ponosi w razie choroby koszty leczenia i opłaca pobyt w przeznaczonych dla młodzieży Domach zdrowia w Zakopanem; zakupuje i wysyła książki pojmanym w niewolę akademikom.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i służył zrazu potrzebom zarówno akademików lwowskich jak krakowskich, bawiących wskutek inwazyi i ewakuacyi w tym mieście lub rozprószonych po krajach zachodnich Monarchii. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1915 r. przeniesiony do Lwowa i odtąd służy wyłącznie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nie tylko na rzecz tych akademików, którzy obecnie potrzebują materialnej pomocy, lecz chce się także stać źródłem doraźnego zaopatrzenia dla tej niezawodnie licznej rzeszy uczniów tutejszego Uniwersytetu, którzy w chwili demobilizacyi znajdują się w ciężkich warunkach. Niejeden z nich, wracając do domu, nie zastanie już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inny nie odnajdzie nawet domu, zniszczonego w czasie wojny; nie każdy z nich potrafi od razu znaleźć sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał o własnych siłach stanąć, zabraknie tych sił, steranych na wojnie! Dla nich *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* pragnie stać się ostoją i oparciem, aby wiedzieli, że pamiętano o nich, gdy wiodli w okopach żywot ciężki nad wyraz.

Wojna poczyniła w szeregach polskiej młodzieży akademickiej wyrwy ogromne. Chodzi więc o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, chodzi o to, aby ocalić dla Ojczyzny i Narodu każdą jednostkę, która przy pewnej ze strony społeczeństwa pomocy stanie się pożytecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomnożyłaby smutny poczet naszych strat wojennych!

Pragnąc spełniać tak doniosłe zadania, *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* musi rozporządzać odpowiednimi zasobami. A ponieważ spełniając swe zadania, służy najżywoźniejszym interesom Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa a zwłaszcza do przyciół naszej młodzieży akademickiej z gorącą prośbą o poparcie jego celów.

Pożądane są zarówno datki jednorazowe jak też stałe miesięczne wkładki, na rzecz Funduszu. Kto składa miesięcznie 1'20 kor. czyli 4 halerzy dziennie, nie uczyni zapewne sobie zbytniego uszczerbku, a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomnoży znakomicie zasoby Funduszu.

Sumaryczny wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiadomości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy ofiarodawca może nadto bliższych w tej mierze informacji zasięgać u podpisanego, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i któremu Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego uchwałą z dnia 21. września 1917 poruczył zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski
Lwów, Uniwersytet.

Metody filozoficzne /: "filozoficzne" w znaczeniu filozofii czyli- według

Autora - teorii poznania :/"ogranicza się do wypracowania wyłącznie pojęciowej strony etyki" /: tr. 35:/, metodzie tej "podlega wyznaczanie, odróżnianie, rozbieranie, systemizowanie metod, stanowisk, punktów widzenia,

zadań praw i t. d. etyki, a nie tylko naukowej, bo i metafizycznej" /: str. 36 :/.

Metody przyrodnicze zaczęto w sposób wolny od trudności metafizycznych, gdy ~~zaczęto w etyce, gdy~~ dzięki Darwinowi "który uczył, że zysk

moralny rozwinął się dzięki descendencyi drogą doboru naturalnego ze zwierzęcego instyktu społecznego i że w świadomości człowieka bierze on

sore nad egoizmem". Wtedy ~~rozpoczęła~~ rozpoczęła się nowa epoka etyki /: gdy ~~dzięki Darwinowi~~ zaczęto stosować do zjawisk moralistycznych

str. 38 :/.

stycznych zasady darwinowskie rozwoju, doboru naturalnego, dziedziczności, przystosowania, popędu samozachowawczego, walki o byt" /: str 38/

Metody psychologiczne ujawniają się w badaniu "psychicznych podstaw moralizmu" : str. 40 :/.

w analizie więc analiza wzruszeń, egoizmu/ afektów, woli, zjawisk hipnozy i sugestii, i t. p. i stosunków sumienia, charakteru i t.p. i w rozpatrywaniu stosunku tych czynników do moralizmu .

Metody socjologiczne służą do rozwiązywania zagadnień, dotyczących "instytucyj, ustrojów, prawodawstw, obrzędów, obyczajów, idei realistycznych

różnego rodzaju u różnych narodów, w różnych czasach, w różnych sferach ludności i t.d." /: str. 42/3:/.

Metody statystyczne matematyczne występują w etyce naukowej w postaci statystyki moralizmu, przyczem "we wszystkich

niemal danych statystyki społecznej upatrywać można objawy moralizmu i doszukiwać się jego przyczyn i związków, zależności i stosunków" /: str 45:/.

Operując w ten sposób metodami, zapożyczonymi od innych nauk, etyka teoretyczna mogłaby się łatwo wydawać jakimś tworem sztucznym, który mógłby ulec rozbirowi pomiędzy inne nauki ościenne, tem bardziej, że jest

ona "dzisiaj" etyka dziś jeszcze jest daleka od odebrania nauki inne na czym właśnie polega jej niedojarzałość /: str. 47/8:/.

Alé wobec tych wątpliwości Autor zaznacza, że prawo etyki teoretycznej do samodzielnego bytu nadaje jej "swoisty zupełnie charakter zjawisk

realistycznych, nie należących w tym charakterze do żadnej z nauk. Nie Nie może ona nie odstąpić ze swego inwitarza, prost przeciwnie, podnieść ona

nie może ona odstąpić ze swego inwitarza, prost przeciwnie, podnieść ona

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej

wspiera zasiłkami lub pożyczkami niezamożnych uczniów Uniwersytetu lwowskiego narodowości polskiej, przede wszystkim tych, którzy cierpią niedostatek wskutek wypadków wojennych; w tym celu ułatwia lub umożliwia ubogim akademikom pobyt we Lwowie, ponosząc w części lub w całości koszty ich mieszkania i utrzymania; dostarcza ubogim akademikom odzieży, bielizny i obuwia; sprawia ubogim akademikom podręczniki, skrypta i t. p.; opłaca za ubogich akademików czesne i taksy, o ile niepodobna żadną miarą uzyskać uwolnienia od nich; ponosi w razie choroby koszty leczenia i opłaca pobyt w przeznaczonych dla młodzieży Domach zdrowia w Zakopanem; zakupuje i wysyła książki pojmanym w niewolę akademikom.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i służył zrazu potrzebom zarówno akademików lwowskich jak krakowskich, bawiących wskutek inwazyi i ewakuacyi w tem mieście lub rozprószonych po krajach zachodnich Monarchii. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1915 r. przeniesiony do Lwowa i odtąd służy wyłącznie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nie tylko na rzecz tych akademików, którzy obecnie potrzebują materialnej pomocy, lecz chce się także stać źródłem doraźnego zaopatrzenia dla tej niezawodnie licznej rzeszy uczniów tutejszego Uniwersytetu, którzy w chwili demobilizacyi znajdują się w ciężkich warunkach. Niejeden z nich, wracając do domu, nie zastanie już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inny nie odnajdzie nawet domu, zniszczonego w czasie wojny; nie każdy z nich potrafi od razu znaleźć sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał o własnych siłach stanąć, zabraknie tych sił, steranych na wojnie! Dla nich *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* pragnie stać się oparciem, aby wiedzieli, że pamiętano o nich, gdy wiodli w okopach żywot ciężki nad wyraz.

Wojna poczyniła w szeregach polskiej młodzieży akademickiej wyrwy ogromne. Chodzi więc o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, chodzi o to, aby ocalić dla Ojczyzny i Narodu każdą jednostkę, która przy pewnej ze strony społeczeństwa pomocy stanie się pożytecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomnożyłaby smutny poczet naszych strat wojennych!

Pragnąc spełniać tak doniosłe zadania, *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* musi rozporządzać odpowiednimi zasobami. A ponieważ spełniając swe zadania, służy najżywotniejszym interesom Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa a zwłaszcza do przyjaciół naszej młodzieży akademickiej z gorącą prośbą o poparcie jego celów.

Pożądane są zarówno datki jednorazowe jak też stałe miesięczne wkładki na rzecz Funduszu. Kto składa miesięcznie 1'20 kor. czyli **4 halerzy dziennie**, nie uczyni zapewne sobie zbytecznego uszczerbku, a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomnoży znakomicie zasoby Funduszu.

Sumaryczny wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiadomości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy ofiarodawca może nadto bliższych w tej mierze informacji zasięgać u podpisanego, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i któremu Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego uchwałą z dnia 21. września 1917 poruczył zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski

Lwów, Uniwersytet.

musi żądanie przejęcia z innych nauk tego, co do niej właściwie należy"

/: str. 47:/.

Tak pojęta^c etyka naukowa ~~nie/bedzie~~ potrafi w końcu uwolnić się od szeregu zagadnień pozornych, którymi zajmuje się gorliwie etyka metafizyczna i które, ~~wyiskajac/sie~~ przynosząc się na grunt etyki naukowej, "tutaj^a nęca pracę badawczą, tamując jej postęp" i umożliwiając /: str 50:/. Takimi pozornymi zagadnieniami są ~~Problemy~~ determinizmu i indeterminizmu, racjonalizmu i woluntaryzmu, konwencyonalizmu i naturalności, eu demonizmu i ascetyzmu, psychologizmu i pragmatyzmu, optymizmu i pesymizmu, egoizmu i altruizmu, arystokratyzmu i demokratyzmu, indywidualizmu i socjalizmu /: str. 50-59:/. Zagadnienia te etyka teoretyczna sprowadza na grunt naukowy: I tak zamiast zajmować się kwestyę wolności woli, bada, "co to jest poczucie^z wolności woli, a raczej wyboru, jak należy to poczucie od charakteru tudzież od warunków życia społecznego, jak się zmienia wolność wraz z warunkami w jej dziejach itd" /: str. 52/3:/ Albo zamiast rozważać stosunek racjonalizmu i woluntaryzmu bronić optymizmu lub pesymizmu rozważa zagadnienie "jak się przedstawia rozwój i postęp moralizmu w dziejach ludzkości", ~~o/w/~~ /: str. 57:/ I podobnie rzecz się ma z innymi pozornymi zagadnieniami w etyce.

lepiej
Tak więc z ~~wywodów~~ Autora wydobywa czytelnik stopniowo coraz lepsze zrozumienie tego, co ~~Autor rozumie przez etykę naukową, teoretyczną~~. Bo zamiast pojęcie tej etyki przedstawia się nieco mgliście, głównie dzięki temu że Autor, podając w I. rozdziale^e ~~stej~~ książki określił^{ani} tej etyki^{ani} nie ilustruje go w mierze dostatecznej przykładami konkretnych zagadnień ani i nie zestawia i systematy czny. też nie ~~nie~~ formuluje tych zagadnień w sposób ogólny, i nie systematyzuje sposobu postępowania Autora niego. Może przyczyną tego stanu rzeczy jest podkreślony przez Autora niewyrobiony stan etyki naukowej. Chodzi mianowicie Autorowi o to, że ~~działanie~~

Dopiero dalsze rozdziały pracy wypuklają właściwą myśl Autora wyraźniej. Pozostaje jeszcze zagadnienie, czy tak pojęta etyka jest możliwa, czy potrafi ona spełnić swe zadanie, polegające na "objaśnianiu zjawisk na podstawie praw naukowych", czy przedewszystkiem "prawa etyczne o wzorze przyrodniczych" /: str. 87:/ są możliwe. "Decydować o tem może" powiada

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej

wspiera zasiłkami lub pożyczkami niezamożnych uczniów Uniwersytetu lwowskiego narodowości polskiej, przede wszystkim tych, którzy cierpią niedostatek wskutek wypadków wojennych; w tym celu ułatwia lub umożliwia ubogim akademikom pobyt we Lwowie, ponosząc w części lub w całości koszty ich mieszkania i utrzymania;
dostarcza ubogim akademikom odzieży, bielizny i obuwia;
sprawia ubogim akademikom podręczniki, skrypta i t. p.;
opłaca za ubogich akademików czesne i taksy, o ile niepodobna żadną miarą uzyskać uwolnienia od nich;
ponosi w razie choroby koszty leczenia i opłaca pobyt w przeznaczonych dla młodzieży Domach zdrowia w Zakopanem;
zakupuje i wysyła książki pojmanym w niewolę akademikom.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i służył zrazu potrzebom zarówno akademików lwowskich jak krakowskich, bawiących wskutek inwazyi i ewakuacyi w tem mieście lub rozprószonych po krajach zachodnich Monarchii. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1915 r. przeniesiony do Lwowa i odtąd służy wyłącznie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nie tylko na rzecz tych akademików, którzy **obecnie** potrzebują materialnej pomocy, lecz chce się także stać źródłem doraźnego zaopatrzenia dla tej niezawodnie licznej rzeszy uczniów tutejszego Uniwersytetu, którzy **w chwili demobilizacyi** znajdują się w ciężkich warunkach. Niejeden z nich, wracając do domu, nie zastanie już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inny nie odnajdzie nawet domu, zniszczonego w czasie wojny; nie każdy z nich potrafi od razu znaleźć sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał o własnych siłach stanąć, zabraknie tych sił, steranych na wojnie! Dla nich *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* pragnie stać się oparciem, aby wiedzieli, że pamiętano o nich, gdy wiedli w okopach żywot ciężki nad wyraz.

Wojna poczyniła w szeregach polskiej młodzieży akademickiej wyrwy ogromne. Chodzi więc o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, chodzi o to, aby ocalić dla Ojczyzny i Narodu każdą jednostkę, która przy pewnej ze strony społeczeństwa pomocy stanie się pożytecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomnożyłaby smutny poczet naszych strat wojennych!

Pragnąc spełniać tak doniosłe zadania, *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* musi rozporządzać odpowiednimi zasobami. A ponieważ spełniając swe zadania, służy najżywoźniejszym interesom Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa a zwłaszcza do przyjacielów naszej młodzieży akademickiej z gorącą prośbą o poparcie jego celów.

Pożądane są zarówno datki jednorazowe jak też stałe miesięczne wkładki na rzecz Funduszu. Kto składa miesięcznie 1'20 kor. czyli **4 halerzy dziennie**, nie uczyni zapewne sobie zbytniego uszczerbku, a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomnoży znakomicie zasoby Funduszu.

Sumaryczny wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiadomości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy ofiarodawca może nadto bliższych w tej mierze informacji zasięgać u podpisanego, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i któremu Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego uchwałą z dnia 21. września 1917 porucił zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski

Lwów, Uniwersytet.

śluszenie autor - "tylko fakt odnalezienia takiego prawa, choćby jednego. A oto wskazać można, że zostały one odnalezione" /: ibid:/. I przytacza Wundtowskie prawa ^{wzrostu} ~~wzrostu~~ energii i heterogonii celów, opracowane przez Wundta i Höffdinga prawo automatyzacji woli, prawo ewolucyj Spencera, statystyczne prawo Drobischa, prawo Höffdinga, orzekające, że pobudki się zmieniają a postępowania pozostają i otrzymują nowe znaczenia- do których to praw Autor dorzuca ^{pr} "prawo kontrastu motorycznego" przerwania się woli ludzkiej z jednej skrajności w drugą" /: str. 87/8:/.
prosty

Otóż dowiadując się o tych prawach czytając te przykłady praw "etycznych o wzorze przyrodniczych" należy żałować, że Autor nie posunął się o krok dalej i nie wykazał z na kilku konkretnych przykładach, w jaki sposób etyka naukowa na podstawie tych praw objaśnia zjawiska moralizmu. Boć o to objaśnianie ^{jedynie} ~~jedynie~~ etyce naukowej chodzi /: str. 82:/. Wtedy byłoby się pokazało, czy przytoczone przez Autora prawa są istotnie prawami etycznymi /: co Autor przy niektórych z nich wyraźnie podkreśla, w obawie, by nie zaprzeczono im tego charakteru /:czy nie są to raczej pr

wa o wiele ogólniejsze, obejmujące ^{nie} ~~nie~~ tyczące się, jeśli już jeszcze szerszego zakresu, to przynajmniej całego zakresu działania ludzkiego w ogóle, a nie tylko o tyle, o ile ono ^{jest} ~~jest~~ moralne lub niemoralne /: str. 12:/. Wątpliwość tę podsyca końcowy usęp pracy, w której Autor, ⁴ ~~4~~ powracając do myśli wypowiedzianej na początku w postaci wniosku "wszystko co istnieje w jakikolwiek sposób dla naszej świadomości, przez to samo już ~~może~~ może i musi podlegać badaniu naukowemu, a że dziedzina działania ludzkiego niewątpliwie istnieje, więc podlega badaniu naukowemu" /: str 88/9:/, niejako raz jeszcze stwierdza możliwość i konieczność etyki naukowej, teoretycznej. Ale mowa tu już tylko o działaniu ludzkim w ogóle, a nie o działaniu ludzkim, o ile ono jest moralne lub niemoralne. Ale może się tu Autor tylko wyraził w sposób ^{pozytywna} ~~nie~~ dość ścisły i oględny. ~~*)~~

O ile chodzi o zasadniczą ^{pozytywna} ~~pozytywna~~ tezę Autora, trzeba mu, jak się zdaje przyznać słusność, uznając, że obok etyki normatywnej ~~istnieje~~ ~~może~~ ~~i~~ ~~po~~ ~~dziedzina~~ ~~badania~~ ~~czysto~~ ~~teoretycznych~~ ~~których~~ ~~części~~ ~~istnieje~~ ~~nauka~~ ~~teoretyczna~~, której przedmiotem jest charakter moralistyczny /: moralny i niemoralny /: działań ludzkich

x) Działanie się jednak należy, że autor, przytoczając tutaj domość ^{Yiddiszyj} ~~Yiddiszyj~~ naszej, może i musi podlegać badaniu naukowemu, a skoro moralizm niewątpliwie istnieje, przeto to może i musi istnieć nauka o moralizmie czyli etyka. ^{prosty} ~~prosty~~ /: str. 5:/. Ale tam zgoła niema mowy o moralizmie!

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej

wspiera zasiłkami lub pożyczkami niezamożnych uczniów Uniwersytetu lwowskiego narodowości polskiej, przede wszystkim tych, którzy cierpią niedostatek wskutek wypadków wojennych; w tym celu ułatwia lub umożliwia ubogim akademikom pobyt we Lwowie, ponosząc w części lub w całości koszty ich mieszkania i utrzymania; dostarcza ubogim akademikom odzieży, bielizny i obuwia; sprawia ubogim akademikom podręczniki, skrypta i t. p.; opłaca za ubogich akademików czesne i taksy, o ile niepodobna żadną miarą uzyskać uwolnienia od nich; ponosi w razie choroby koszty leczenia i opłaca pobyt w przeznaczonych dla młodzieży Domach zdrowia w Zakopanem; zakupuje i wysyła książki pojmanym w niewolę akademikom.

* * *

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i służył zrazu potrzebom zarówno akademików lwowskich jak krakowskich, bawiących wskutek inwazyi i ewakuacyi w tem mieście lub rozprószonych po krajach zachodnich Monarchii. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1915 r. przeniesiony do Lwowa i odtąd służy wyłącznie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nietylko na rzecz tych akademików, którzy **obecnie** potrzebują materialnej pomocy, lecz chce się także stać źródłem doraźnego zaopatrzenia dla tej niezawodnie licznej rzeszy uczniów tutejszego Uniwersytetu, którzy **w chwili demobilizacyi** znajdą się w ciężkich warunkach. Niejeden z nich, wracając do domu, nie zastanie już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inny nie odnajdzie nawet domu, zniszczonego w czasie wojny; nie każdy z nich potrafi od razu znaleźć sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał o własnych siłach stanąć, zabraknie tych sił, steranych na wojnie! Dla nich *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* pragnie stać się ostoją i oparciem, aby wiedzieli, że pamiętano o nich, gdy wiodli w okopach żywot ciężki nad wyraz.

Wojna poczyniła w szeregach polskiej młodzieży akademickiej wyrwy ogromne. Chodzi więc o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, chodzi o to, aby ocalić dla Ojczyzny i Narodu każdą jednostkę, która przy pewnej ze strony społeczeństwa pomocy stanie się pożytecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomnożyłaby smutny poczet naszych strat wojennych!

* * *

Pragnąc spełniać tak doniosłe zadania, *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* musi rozporządzać odpowiednimi zasobami. A ponieważ spełniając swe zadania, służy najżywotniejszym interesom Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa a zwłaszcza do przyjaciół naszej młodzieży akademickiej z gorącą prośbą o poparcie jego celów.

Pożądane są zarówno datki jednorazowe jak też stałe miesięczne wkładki na rzecz Funduszu. Kto składa miesięcznie 1'20 kor. czyli **4 halerzy dziennie**, nie uczyni zapewne sobie zbytniego uszczerbku, a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomnoży znakomicie zasoby Funduszu.

Summaryczny wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiadomości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy ofiarodawca może nadto bliższych w tej mierze informacji zasięgać u podpisanego, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i któremu Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego uchwałą z dnia 21. września 1917 poruczył zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski
Lwów, Uniwersytet.

czyli Krótko mówiąc cała moralistyka, jej rozwój historyczny jej podstawy fizyologiczne, psychologiczne, społeczne, jej poszczególne objawy, przeobrażenia i jej stosunek do działania ludzkiego w ogóle. Czy Czy ta dziedzina badań rozwinię się w osobną naukę, okaże przyszłość. Wydaje się to jednak ze względu na swoistość i doniosłość przedmiotu rzeczą pożądaną, a za względu na coraz dalej idącą specjalizację naukową rzeczą prawdopodobną. Mniej pożądaną rzeczą wydaje się nazwanie tej nauki etyką, skoro przedmiot jej, jak Autor sam zaznacza, jest inny różny od przedmiotu etyki w dawniejszym znaczeniu i skoro ~~nie jest -wbrew Autorowi- weale~~ ^{inaczej} ~~w znaczeniu dawniejszym~~ trudno przypuścić, ~~żeby~~ aby etyka normatywna przestała istnieć. Zdaje się raczej, że usiłowania Autora, zwalczające do "zwalczenia radykalnego kierunku normatywnego w etyce" tak samo nie odniosą skutku, jak ~~z~~ go nie ~~odnie~~ odniosły analogiczne usiłowania zmierzące do wyrugowania z głów ludzkich "metafizycznego sposobu myślenia", ~~od którego ten kierunek jest zależny~~ ^z /: str. 1 :/. Dlatego może lepiej będzie dla nauki, która nie mówić o etyce naukowej, etyce teoretycznej, lecz o teorii moralizmu. Godząc się jednak z zasadniczą tezą pozytywną Autora trzeba prócz uczynionego właśnie zastrzeżenia do co jego tezy negatywnej wypowiedzieć o dwóch takich zastrzeżeniach O jednym takim zastrzeżeniu co do jego pracy jeszcze szereg innych zastrzeżeń. ~~Aspekty~~ ~~istoty~~ ~~tych~~ ~~zastrzeżeń~~ ~~była~~ ~~już~~ ~~mowa~~ ~~na~~ ~~wstępie~~: tychże się one tyczyły się one sposobu, w jaki Autor posługuje się pojęciem metafizyczności oraz sposobu, w jaki ujmuje stosunek sposobu, w jaki autor posługuje się pojęciem metafizyczności oraz jego utożsamienia pojęć etyki normatywnej i etyki praktycznej. Otóż należy stwierdzić, że nie brak w pracy jeszcze wielu innych przykładów nieścisłości, rozlewności i chwiejności pojęć. Jako klasyczny wprost w tej mierze przykład może służyć wprowadzone w rozdziale V. pojęcie instytucji. W rozdziale tym Autor pragnie wykazać, że "powstanie etyki naukowej zależało nietylko od dojrzałego ducha naukowości, lecz i od dojrzałego ukształtowania się samego moralizmu" (str 64:/ a moralizm ukształtował się w epoce nowoczesnej, zwłaszcza w wieku XIX. który to na tle daleko idącego uspołecznienia człowieka, które to uspołecznienie znajduje swój wyraz w powstaniu tem, że "powstawać zaczęły różnorodne

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej

wspiera zasiłkami lub pożyczkami niezamożnych uczniów Uniwersytetu lwowskiego narodowości polskiej, przede wszystkim tych, którzy cierpią niedostatek wskutek wypadków wojennych; w tym celu ułatwia lub umożliwia ubogim akademikom pobyt we Lwowie, ponosząc w części lub w całości koszty ich mieszkania i utrzymania; dostarcza ubogim akademikom odzieży, bielizny i obuwia; sprawia ubogim akademikom podręczniki, skrypta i t. p.; opłaca za ubogich akademików czesne i taksy, o ile niepodobna żadną miarą uzyskać uwolnienia od nich; ponosi w razie choroby koszty leczenia i opłaca pobyt w przeznaczonych dla młodzieży Domach zdrowia w Zakopanem; zakupuje i wysyła książki pojmanym w niewolę akademikom.

* * *

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i służył zrazu potrzebom zarówno akademików lwowskich jak krakowskich, bawiących wskutek inwazyi i ewakuacyi w tem mieście lub rozprószonych po krajach zachodnich Monarchii. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1915 r. przeniesiony do Lwowa i odtąd służy wyłącznie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nietylko na rzecz tych akademików, którzy obecnie potrzebują materialnej pomocy, lecz chce się także stać źródłem doraźnego zaopatrzenia dla tej niezawodnie licznej rzeszy uczniów tutejszego Uniwersytetu, którzy w chwili demobilizacyi znajdą się w ciężkich warunkach. Niejeden z nich, wracając do domu, nie zastanie już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inny nie odnajdzie nawet domu, zniszczonego w czasie wojny; nie każdy z nich potrafi od razu znaleźć sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał o własnych siłach stanąć, zabraknie tych sił, steranych na wojnie! Dla nich *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* pragnie stać się ostoją i oparciem, aby wiedzieli, że pamiętano o nich, gdy wiedli w okopach żywot ciężki nad wyraz.

Wojna poczyniła w szeregach polskiej młodzieży akademickiej wyrwy ogromne. Chodzi więc o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, chodzi o to, aby ocalić dla Ojczyzny i Narodu każdą jednostkę, która przy pewnej ze strony społeczeństwa pomocy stanie się pożytecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomnożyłaby smutny poczet naszych strat wojennych!

* * *

Pragnąc spełniać tak doniosłe zadania, *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* musi rozporządzać odpowiednimi zasobami. A ponieważ spełniając swe zadania, służy najżywotniejszym interesom Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa a zwłaszcza do przyciół naszej młodzieży akademickiej z gorącą prośbą o poparcie jego celów.

Pożądane są zarówno datki jednorazowe jak też stałe miesięczne wkładki na rzecz Funduszu. Kto składa miesięcznie 1'20 kor. czyli **4 halerzy dziennie**, nie uczyni zapewne sobie zbytniego uszczerbku, a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomnoży znakomicie zasoby Funduszu.

Sumaryczny wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiadomości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy ofiarodawca może nadto bliższych w tej mierze informacji zasięgać u podpisanego, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i któremu Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego uchwałą z dnia 21. września 1917 poruczył zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski
Lwów, Uniwersytet.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej

wspiera zasiłkami lub pożyczkami niezamożnych uczniów Uniwersytetu lwowskiego narodowości polskiej, przede wszystkim tych, którzy cierpią niedostatek wskutek wypadków wojennych; w tym celu ułatwia lub umożliwia ubogim akademikom pobyt we Lwowie, ponosząc w części lub w całości koszty ich mieszkania i utrzymania; dostarcza ubogim akademikom odzieży, bielizny i obuwia; sprawia ubogim akademikom podręczniki, skrypta i t. p.; opłaca za ubogich akademików czesne i taksy, o ile niepodobna żadną miarą uzyskać uwolnienia od nich; ponosi w razie choroby koszty leczenia i opłaca pobyt w przeznaczonych dla młodzieży Domach zdrowia w Zakopanem; zakupuje i wysyła książki pojmanym w niewolę akademikom.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i służył zrazu potrzebom zarówno akademików lwowskich jak krakowskich, bawiących wskutek inwazyi i ewakuacyi w tym mieście lub rozprószonych po krajach zachodnich Monarchii. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1915 r. przeniesiony do Lwowa i odtąd służy wyłącznie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nietylko na rzecz tych akademików, którzy **obecnie** potrzebują materyjalnej pomocy, lecz chce się także stać źródłem doraźnego zaopatrzenia dla tej niezawodnie licznej rzeszy uczniów tutejszego Uniwersytetu, którzy **w chwili demobilizacyi** znajdują się w ciężkich warunkach. Niejeden z nich, wracając do domu, nie zastanie już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inny nie odnajdzie nawet domu, zniszczonego w czasie wojny; nie każdy z nich potrafi od razu znaleźć sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał o własnych siłach stanąć, zabraknie tych sił, steranych na wojnie! Dla nich *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* pragnie stać się ostoją i oparciem, aby wiedzieli, że pamiętano o nich, gdy wiedli w okopach żywot ciężki nad wyraz.

Wojna poczyniła w szeregach polskiej młodzieży akademickiej wyrwy ogromne. Chodzi więc o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, chodzi o to, aby ocalić dla Ojczyzny i Narodu każdą jednostkę, która przy pewnej ze strony społeczeństwa pomocy stanie się pożytecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomnożyłaby smutny poczet naszych strat wojennych!

Pragnąc spełniać tak doniosłe zadania, *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* musi rozporządzać odpowiednimi zasobami. A ponieważ spełniając swe zadania, służy najżywotniejszym interesom Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa a zwłaszcza do przyjaciół naszej młodzieży akademickiej z gorącą prośbą o poparcie jego celów.

Pożądane są zarówno datki jednorazowe jak też stałe miesięczne wkładki na rzecz Funduszu. Kto składa miesięcznie 1-20 kor. czyli **4 halerzy dziennie**, nie uczyni zapewne sobie zbytecznego uszczerbku, a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomnoży znakomicie zasoby Funduszu.

Sumaryczny wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiadomości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy ofiarodawca może nadto bliższych w tej mierze informacji zasięgać u podpisanego, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i któremu Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego uchwałą z dnia 21. września 1917 poruczył zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski

Lwów, Uniwersytet.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej

wspiera zasiłkami lub pożyczkami niezamożnych uczniów Uniwersytetu lwowskiego narodowości polskiej, przede wszystkim tych, którzy cierpią niedostatek wskutek wypadków wojennych; w tym celu ułatwia lub umożliwia ubogim akademikom pobyt we Lwowie, ponosząc w części lub w całości koszty ich mieszkania i utrzymania;
dostarcza ubogim akademikom odzieży, bielizny i obuwia;
sprawia ubogim akademikom podręczniki, skrypta i t. p.;
opłaca za ubogich akademików czesne i taksy, o ile niepodobna żadną miarą uzyskać uwolnienia od nich;
ponosi w razie choroby koszty leczenia i opłaca pobyt w przeznaczonych dla młodzieży Domach zdrowia w Zakopanem;
zakupuje i wysyła książki pojmanym w niewolę akademikom.

* * *

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i służył zrazu potrzebom zarówno akademików lwowskich jak krakowskich, bawiących wskutek inwazyi i ewakuacyi w tem mieście lub rozprószonych po krajach zachodnich Monarchii. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1915 r. przeniesiony do Lwowa i odtąd służy wyłącznie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nie tylko na rzecz tych akademików, którzy **obecnie** potrzebują materialnej pomocy, lecz chce się także stać źródłem doraźnego zaopatrzenia dla tej niezawodnie licznej rzeszy uczniów tutejszego Uniwersytetu, którzy **w chwili demobilizacyi** znajdą się w ciężkich warunkach. Niejeden z nich, wracając do domu, nie zastanie już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inny nie odnajdzie nawet domu, zniszczonego w czasie wojny; nie każdy z nich potrafi od razu znaleźć sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał o własnych siłach stanąć, zabraknie tych sił, steranych na wojnie! Dla nich *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* pragnie stać się oparciem, aby wiedzieli, że pamiętano o nich, gdy wiodli w okopach żywot ciężki nad wyraz.

Wojna poczyniła w szeregach polskiej młodzieży akademickiej wyrwy ogromne. Chodzi więc o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, chodzi o to, aby ocalić dla Ojczyzny i Narodu każdą jednostkę, która przy pewnej ze strony społeczeństwa pomocy stanie się pożytecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomnożyłaby smutny poczet naszych strat wojennych!

* * *

Pragnąc spełniać tak doniosłe zadania, *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* musi rozporządzać odpowiednimi zasobami. A ponieważ spełniając swe zadania, służy najwyższemu interesom Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa a zwłaszcza do przyciół naszej młodzieży akademickiej z gorącą prośbą o poparcie jego celów.

Pożądane są zarówno datki jednorazowe jak też stałe miesięczne wkładki na rzecz Funduszu. Kto składa miesięcznie 1'20 kor. czyli **4 halerzy dziennie**, nie uczyni zapewne sobie zbytniego uszczerbku, a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomnoży znakomicie zasoby Funduszu.

Sumaryczny wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiadomości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy ofiarodawca może nadto bliższych w tej mierze informacji zasięgać u podpisanego, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i któremu Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego uchwałą z dnia 21. września 1917 poruczył zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski

Lwów, Uniwersytet.

nie, postępku, działaniu, słowem, w wytworze zażmętrznym człowieka /:
str 54:/.

Jak już wspomniano powyżej, Autor ~~W~~ wiele miejsca poświęca krytyce styki normatywnej, utożsamiając ją z metafizyczną. Analiza tej

Krytyki Krytyka ta zwraca się przede wszystkim przeciwko przyjęciu "bezwzględni-
ka i przyznaniu mu "istnienia transcendentnego, uchytnego jedy-

nie dla teoretyczno-praktycznej kontemplacji spekulacyjnej" /: str. 21/

Otóż bezwzględnik nie istnieje, bo nie jest nigdzie i nikomu dany, nie
może być przedmiotem doświadczenia.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na
uchodźstwie w Wiedniu i służył srazu potrzebom zarówno akademików lwowskich jak krakowskich.
Dawających wkładkę inwazyj i ewakuacji w tym mieście lub rozpraszonych po krajach zachodnich
Monarchii. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1918 r. przeniesiony do Lwowa
i od tamtej pory służy wyłącznie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nie tylko na rzecz
tych akademików, którzy obecnie potrzebują materialnej pomocy, lecz chce się także stać źródłem
dotychczasowego zapotrzebowania dla tej niezawodnie liczonej trzasy uczniów lwowskiego Uniwersytetu, którzy
w chwili demobilizacji znajdują się w ciężkich warunkach. Niejednemu z nich wracając do domu, nie
zastanie już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inny nie odnajdzie nawet domu, zniszczonego
w czasie wojny; nie każdy z nich posiada od razu wszelkie sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał
o własnych siłach stać, zabraknie tych sił, stanowiących na wojnie. Dla nich Fundusz zapomogowy polskiej
młodzieży akademickiej pragnie stać się oparciem i oparciem, aby wiedzieć, że pamiętano o nich, gdy wiedzli
w okopach żywej ciężki nad wyraz.

Wojna porzuciła w szeregu polskiej młodzieży akademickiej wytwory ogromne. Chodzi więc
o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, chodzi o to, aby ocalić dla
Ojczyzny i Narodu każdą jednostkę, która przy pewnej ze strony społeczeństwa pomocy stanie się przy-
tecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomógłaby smutny poczet naszych straci wojennych!

Pragnąc spełniać tak doniosłe zadania, Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej
musi rozporządzać odpowiednimi środkami. A ponieważ spełniając swe zadania, służy najżywniejszym
interesom Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa z zwłaszcza do przy-
jacieli naszej młodzieży akademickiej z gorącym prośbą o poparcie jego celów.

Podane są również datki jednorazowe jak też stałe miesięczne wkładki na rzecz Funduszu.
Kto składa miesięcznie 1-20 kor. czyli 4 balercy dziennie, nie uczytni zapewne sobie zbytniego uszczerbku,
a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomoże znacznie zasoby Funduszu.

Sumaryczny wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiado-
mości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy oświadczyć może namo bliższych w tej mierze
informacji zasięgnąć u podpisane, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i któremu Senat
akademicki Uniwersytetu lwowskiego udzielił z dnia 21. września 1917 poruczyć zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski
Lwów, Uniwersytet.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej

wspiera zasiłkami lub pożyczkami niezamożnych uczniów Uniwersytetu lwowskiego narodowości polskiej, przede wszystkim tych, którzy cierpią niedostatek wskutek wypadków wojennych; w tym celu ułatwia lub umożliwia ubogim akademikom pobyt we Lwowie, ponosząc w części lub w całości koszty ich mieszkania i utrzymania;

dostarcza ubogim akademikom odzieży, bielizny i obuwia;

sprawia ubogim akademikom podręczniki, skrypta i t. p.;

opłaca za ubogich akademików czesne i taksy, o ile niepodobna żadną miarą uzyskać uwolnienia od nich;

ponosi w razie choroby koszty leczenia i opłaca pobyt w przeznaczonych dla młodzieży Domach zdrowia w Zakopanem;

zakupuje i wysyła książki pojmanym w niewolę akademikom.

* * *

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i służył zrazu potrzebom zarówno akademików lwowskich jak krakowskich, bawiących wskutek inwazyi i ewakuacyi w tem mieście lub rozprószonych po krajach zachodnich Monarchii. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1915 r. przeniesiony do Lwowa i odtąd służy wyłącznie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nietylko na rzecz tych akademików, którzy **obecnie** potrzebują materialnej pomocy, lecz chce się także stać źródłem doraźnego zaopatrzenia dla tej niezawodnie licznej rzeszy uczniów tutejszego Uniwersytetu, którzy **w chwili demobilizacyi** znajdują się w ciężkich warunkach. Niejeden z nich, wracając do domu, nie zastanie już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inny nie odnajdzie nawet domu, zniszczonego w czasie wojny; nie każdy z nich potrafi od razu znaleźć sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał o własnych siłach stanąć, zabraknie tych sił, steranych na wojnie! Dla nich *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* pragnie stać się ostoją i oparciem, aby wiedzieli, że pamiętano o nich, gdy wiedli w okopach żywot ciężki nad wyraz.

Wojna poczyniła w szeregach polskiej młodzieży akademickiej wyrwy ogromne. Chodzi więc o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, chodzi o to, aby ocalić dla Ojczyzny i Narodu każdą jednostkę, która przy pewnej ze strony społeczeństwa pomocy stanie się pożytecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomnożyłaby smutny poczet naszych strat wojennych!

* * *

Pragnąc spełniać tak doniosłe zadania, *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* musi rozporządzać odpowiednimi zasobami. A ponieważ spełniając swe zadania, służy najżywotniejszym interesom Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa a zwłaszcza do przyjaciół naszej młodzieży akademickiej z gorącą prośbą o poparcie jego celów.

Pożądane są zarówno datki jednorazowe jak też stałe miesięczne wkładki na rzecz Funduszu. Kto składa miesięcznie 1'20 kor. czyli **4 halerzy dziennie**, nie uczyni zapewne sobie zbytniego uszczerbku, a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomnoży znakomicie zasoby Funduszu.

Summaryczny wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiadomości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy ofiarodawca może nadto bliższych w tej mierze informacji zasięgać u podpisanego, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i któremu Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego uchwałą z dnia 21. września 1917 poruczył zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski

Lwów, Uniwersytet.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej

wspiera zasiłkami lub pożyczkami niezamożnych uczniów Uniwersytetu lwowskiego narodowości polskiej, przede wszystkim tych, którzy cierpią niedostatek wskutek wypadków wojennych; w tym celu ułatwia lub umożliwia ubogim akademikom pobyt we Lwowie, ponosząc w części lub w całości koszty ich mieszkania i utrzymania;
dostarcza ubogim akademikom odzieży, bielizny i obuwia;
sprawia ubogim akademikom podręczniki, skrypta i t. p.;
opłaca za ubogich akademików czesne i taksy, o ile niepodobna żadną miarą uzyskać uwolnienia od nich;
ponosi w razie choroby koszty leczenia i opłaca pobyt w przeznaczonych dla młodzieży Domach zdrowia w Zakopanem;
zakupuje i wysyła książki pojmanym w niewolę akademikom.

* * *

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i służył zrazu potrzebom zarówno akademików lwowskich jak krakowskich, bawiących wskutek inwazyi i ewakuacyi w tem mieście lub rozprószonych po krajach zachodnich Monarchii. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1915 r. przeniesiony do Lwowa i odtąd służy wyłącznie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nietylko na rzecz tych akademików, którzy **obecnie** potrzebują materialnej pomocy, lecz chce się także stać źródłem doraźnego zaopatrzenia dla tej niezawodnie licznej rzeszy uczniów tutejszego Uniwersytetu, którzy **w chwili demobilizacyi** znajdą się w ciężkich warunkach. Niejeden z nich, wracając do domu, nie zastanie już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inny nie odnajdzie nawet domu, zniszczonego w czasie wojny; nie każdy z nich potrafi od razu znaleźć sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał o własnych siłach stanąć, zabraknie tych sił, steranych na wojnie! Dla nich *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* pragnie stać się ostoją i oparciem, aby wiedzieli, że pamiętano o nich, gdy wiedli w okopach żywot ciężki nad wyraz.

Wojna poczyniła w szeregach polskiej młodzieży akademickiej wyrwy ogromne. Chodzi więc o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, chodzi o to, aby ocalić dla Ojczyzny i Narodu każdą jednostkę, która przy pewnej ze strony społeczeństwa pomocy stanie się pożytecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomnożyłaby smutny poczet naszych strat wojennych!

* * *

Pragnąc spełniać tak doniosłe zadania, *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* musi rozporządzać odpowiednimi zasobami. A ponieważ spełniając swe zadania, służy najwyższemu interesom Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa a zwłaszcza do przyjaciół naszej młodzieży akademickiej z gorącą prośbą o poparcie jego celów.

Pożądane są zarówno datki jednorazowe jak też stałe miesięczne wkładki na rzecz Funduszu. Kto składa miesięcznie 1-20 kor. czyli **4 halerzy dziennie**, nie uczyni zapewne sobie zbytniego uszczerbku, a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomnoży znakomicie zasoby Funduszu.

Sumaryczny wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiadomości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy ofiarodawca może nadto bliższych w tej mierze informacji zasięgać u podpisanego, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i któremu Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego uchwałą z dnia 21. września 1917 poruczył zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski

Lwów, Uniwersytet.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej

wspiera zasiłkami lub pożyczkami niezamożnych uczniów Uniwersytetu lwowskiego narodowości polskiej, przede wszystkim tych, którzy cierpią niedostatek wskutek wypadków wojennych; w tym celu ułatwia lub umożliwia ubogim akademikom pobyt we Lwowie, ponosząc w części lub w całości koszty ich mieszkania i utrzymania;
dostarcza ubogim akademikom odzieży, bielizny i obuwia;
sprawia ubogim akademikom podręczniki, skrypta i t. p.;
opłaca za ubogich akademików chesne i taksy, o ile niepodobna żadną miarą uzyskać uwolnienia od nich;
ponosi w razie choroby koszty leczenia i opłaca pobyt w przeznaczonych dla młodzieży Domach zdrowia w Zakopanem;
zakupuje i wysyła książki pojmanym w niewolę akademikom.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i służył zrazu potrzebom zarówno akademików lwowskich jak krakowskich, bawiących wskutek inwazyi i ewakuacyi w tem mieście lub rozprószonych po krajach zachodnich Monarchii. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1915 r. przeniesiony do Lwowa i odtąd służy wyłącznie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nietylko na rzecz tych akademików, którzy **obecnie** potrzebują materialnej pomocy, lecz chce się także stać źródłem doraźnego zaopatrzenia dla tej niezawodnie licznej rzeszy uczniów tutejszego Uniwersytetu, którzy **w chwili demobilizacyi** znajdują się w ciężkich warunkach. Niejeden z nich, wracając do domu, nie zastanie już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inny nie odnajdzie nawet domu, zniszczonego w czasie wojny; nie każdy z nich potrafi od razu znaleźć sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał o własnych siłach stanąć, zabraknie tych sił, steranych na wojnie! Dla nich *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* pragnie stać się oparciem, aby wiedzieli, że pamiętano o nich, gdy wiedli w okopach żywot ciężki nad wyraz.

Wojna poczyniła w szeregach polskiej młodzieży akademickiej wyrwy ogromne. Chodzi więc o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, chodzi o to, aby ocalić dla Ojczyzny i Narodu każdą jednostkę, która przy pewnej ze strony społeczeństwa pomocy stanie się pożytecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomnożyłaby smutny poczet naszych strat wojennych!

Pragnąc spełniać tak doniosłe zadania, *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* musi rozporządzać odpowiednimi zasobami. A ponieważ spełniając swe zadania, służy najżywotniejszym interesom Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa a zwłaszcza do przyjaciół naszej młodzieży akademickiej z gorącą prośbą o poparcie jego celów.

Pożądane są zarówno datki jednorazowe jak też stałe miesięczne wkładki na rzecz Funduszu. Kto składa miesięcznie 1'20 kor. czyli **4 halerzy dziennie**, nie uczyni zapewne sobie zbytniego uszczerbku, a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomnoży znakomicie zasoby Funduszu.

Summaryczny wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiadomości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy ofiarodawca może nadto bliższych w tej mierze informacji zasięgać u podpisanego, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i któremu Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego uchwałą z dnia 21. września 1917 poruczył zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski

Lwów, Uniwersytet.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej

wspiera zasiłkami lub pożyczkami niezamożnych uczniów Uniwersytetu lwowskiego narodowości polskiej, przede wszystkim tych, którzy cierpią niedostatek wskutek wypadków wojennych; w tym celu ułatwia lub umożliwia ubogim akademikom pobyt we Lwowie, ponosząc w części lub w całości koszty ich mieszkania i utrzymania;
dostarcza ubogim akademikom odzieży, bielizny i obuwia;
sprawia ubogim akademikom podręczniki, skrypta i t. p.;
opłaca za ubogich akademików czesne i taksy, o ile niepodobna żadną miarą uzyskać uwolnienia od nich;
ponosi w razie choroby koszty leczenia i opłaca pobyt w przeznaczonych dla młodzieży Domach zdrowia w Zakopanem;
zakupuje i wysyła książki pojmanym w niewolę akademikom.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i służył zrazu potrzebom zarówno akademików lwowskich jak krakowskich, bawiących wskutek inwazyi i ewakuacyi w tym mieście lub rozprószonych po krajach zachodnich Monarchii. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1915 r. przeniesiony do Lwowa i odtąd służy wyłącznie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nie tylko na rzecz tych akademików, którzy obecnie potrzebują materialnej pomocy, lecz chce się także stać źródłem doraźnego zaopatrzenia dla tej niezawodnie licznej rzeszy uczniów tutejszego Uniwersytetu, którzy w chwili demobilizacyi znajdują się w ciężkich warunkach. Niejeden z nich, wracając do domu, nie zastanie już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inny nie odnajdzie nawet domu, zniszczonego w czasie wojny; nie każdy z nich potrafi od razu znaleźć sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał o własnych siłach stanąć, zabraknie tych sił, steranych na wojnie! Dla nich *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* pragnie stać się ostoją i oparciem, aby wiedzieli, że pamiętano o nich, gdy wiedli w okopach żywot ciężki nad wyraz.

Wojna poczyniła w szeregach polskiej młodzieży akademickiej wyrwy ogromne. Chodzi więc o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, chodzi o to, aby ocalić dla Ojczyzny i Narodu każdą jednostkę, która przy pewnej ze strony społeczeństwa pomocy stanie się pożytecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomnożyłaby smutny poczet naszych strat wojennych!

Pragnąc spełniać tak doniosłe zadania, *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* musi rozporządzać odpowiednimi zasobami. A ponieważ spełniając swe zadania, służy najżywotniejszym interesom Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa a zwłaszcza do przyjaciół naszej młodzieży akademickiej z gorącą prośbą o poparcie jego celów.

Pożądane są zarówno datki jednorazowe jak też stałe miesięczne wkładki na rzecz Funduszu. Kto składa miesięcznie 1'20 kor. czyli **4 halerzy dziennie**, nie uczyni zapewne sobie zbytecznego uszczerbku, a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomnoży znakomicie zasoby Funduszu.

Sumaryczny wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiadomości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy ofiarodawca może nadto bliższych w tej mierze informacji zasięgać u podpisanego, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i któremu Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego uchwałą z dnia 21. września 1917 poruczył zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski
Lwów, Uniwersytet.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej

wspiera zasiłkami lub pożyczkami niezamożnych uczniów Uniwersytetu lwowskiego narodowości polskiej, przede wszystkim tych, którzy cierpią niedostatek wskutek wypadków wojennych; w tym celu ułatwia lub umożliwia ubogim akademikom pobyt we Lwowie, ponosząc w części lub w całości koszty ich mieszkania i utrzymania;
dostarcza ubogim akademikom odzieży, bielizny i obuwia;
sprawia ubogim akademikom podręczniki, skrypta i t. p.;
opłaca za ubogich akademików czesne i taksy, o ile niepodobna żadną miarą uzyskać uwolnienia od nich;
ponosi w razie choroby koszty leczenia i opłaca pobyt w przeznaczonych dla młodzieży Domach zdrowia w Zakopanem;
zakupuje i wysyła książki pojmanym w niewolę akademikom.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i służył zrazu potrzebom zarówno akademików lwowskich jak krakowskich, bawiących wskutek inwazyi i ewakuacyi w tym mieście lub rozprószonych po krajach zachodnich Monarchii. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1915 r. przeniesiony do Lwowa i odtąd służy wyłącznie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nietylko na rzecz tych akademików, którzy **obecnie** potrzebują materialnej pomocy, lecz chce się także stać źródłem doraźnego zaopatrzenia dla tej niezawodnie licznej rzeszy uczniów tutejszego Uniwersytetu, którzy **w chwili demobilizacyi** znajdują się w ciężkich warunkach. Niejeden z nich, wracając do domu, nie zastanie już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inny nie odnajdzie nawet domu, zniszczonego w czasie wojny; nie każdy z nich potrafi od razu znaleźć sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał o własnych siłach stanąć, zabraknie tych sił, steranych na wojnie! Dla nich *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* pragnie stać się ostoją i oparciem, aby wiedzieli, że pamiętano o nich, gdy wiedli w okopach żywot ciężki nad wyraz.

Wojna poczyniła w szeregach polskiej młodzieży akademickiej wyrwy ogromne. Chodzi więc o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, chodzi o to, aby ocalić dla Ojczyzny i Narodu każdą jednostkę, która przy pewnej ze strony społeczeństwa pomocy stanie się pożytecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomnożyłaby smutny poczet naszych strat wojennych!

Pragnąc spełniać tak doniosłe zadania, *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* musi rozporządzać odpowiednimi zasobami. A ponieważ spełniając swe zadania, służy najwyższemu interesom Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa a zwłaszcza do przyjaciół naszej młodzieży akademickiej z gorącą prośbą o poparcie jego celów.

Pożądane są zarówno datki jednorazowe jak też stałe miesięczne wkładki na rzecz Funduszu. Kto składa miesięcznie 1·20 kor. czyli **4 halerzy dziennie**, nie uczyni zapewne sobie zbytniego uszczerbku, a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomnoży znakomicie zasoby Funduszu.

Summary wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiadomości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy ofiarodawca może nadto bliższych w tej mierze informacji zasięgać u podpisanego, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i któremu Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego uchwałą z dnia 21. września 1917 poruczył zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski
Lwów, Uniwersytet.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej

wspiera zasiłkami lub pożyczkami niezamożnych uczniów Uniwersytetu lwowskiego narodowości polskiej, przede wszystkim tych, którzy cierpią niedostatek wskutek wypadków wojennych; w tym celu ułatwia lub umożliwia ubogim akademikom pobyt we Lwowie, ponosząc w części lub w całości koszty ich mieszkania i utrzymania;
dostarcza ubogim akademikom odzieży, bielizny i obuwia;
sprawia ubogim akademikom podręczniki, skrypta i t. p.;
opłaca za ubogich akademików czesne i taksy, o ile niepodobna żadną miarą uzyskać uwolnienia od nich;
ponosi w razie choroby koszty leczenia i opłaca pobyt w przeznaczonych dla młodzieży Domach zdrowia w Zakopanem;
zakupuje i wysyła książki pojmanym w niewolę akademikom.

* * *

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i służył zrazu potrzebom zarówno akademików lwowskich jak krakowskich, bawiących wskutek inwazyi i ewakuacyi w tym mieście lub rozprószonych po krajach zachodnich Monarchii. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1915 r. przeniesiony do Lwowa i odtąd służy wyłącznie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nie tylko na rzecz tych akademików, którzy **obecnie** potrzebują materialnej pomocy, lecz chce się także stać źródłem doraźnego zaopatrzenia dla tej niezawodnie licznej rzeszy uczniów tutejszego Uniwersytetu, którzy **w chwili demobilizacyi** znajdują się w ciężkich warunkach. Niejeden z nich, wracając do domu, nie zastanie już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inny nie odnajdzie nawet domu, zniszczonego w czasie wojny; nie każdy z nich potrafi od razu znaleźć sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał o własnych siłach stanąć, zabraknie tych sił, steranych na wojnie! Dla nich *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* pragnie stać się ostoją i oparciem, aby wiedzieli, że pamiętano o nich, gdy wiedli w okopach żywot ciężki nad wyraz.

Wojna poczyniła w szeregach polskiej młodzieży akademickiej wyrwy ogromne. Chodzi więc o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, chodzi o to, aby ocalić dla Ojczyzny i Narodu każdą jednostkę, która przy pewnej ze strony społeczeństwa pomocy stanie się pożytecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomnożyłaby smutny poczet naszych strat wojennych!

* * *

Pragnąc spełniać tak doniosłe zadania, *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* musi rozporządzać odpowiednimi zasobami. A ponieważ spełniając swe zadania, służy najżywością interesom Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa a zwłaszcza do przyjaciół naszej młodzieży akademickiej z gorącą prośbą o poparcie jego celów.

Pożądane są zarówno datki jednorazowe jak też stałe miesięczne wkładki na rzecz Funduszu. Kto składa miesięcznie 1-20 kor. czyli **4 halerzy dziennie**, nie uczyni zapewne sobie zbytniego uszczerbku, a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomnoży znakomicie zasoby Funduszu.

Summary wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiadomości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy ofiarodawca może nadto bliższych w tej mierze informacji zasięgać u podpisanego, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i któremu Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego uchwałą z dnia 21. września 1917 poruczył zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski

Lwów, Uniwersytet.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej

wspiera zasiłkami lub pożyczkami niezamożnych uczniów Uniwersytetu lwowskiego narodowości polskiej, przede wszystkim tych, którzy cierpią niedostatek wskutek wypadków wojennych; w tym celu ułatwia lub umożliwia ubogim akademikom pobyt we Lwowie, ponosząc w części lub w całości koszty ich mieszkania i utrzymania;
dostarcza ubogim akademikom odzieży, bielizny i obuwia;
sprawia ubogim akademikom podręczniki, skrypta i t. p.;
opłaca za ubogich akademików czesne i taksy, o ile niepodobna żadną miarą uzyskać uwolnienia od nich;
ponosi w razie choroby koszty leczenia i opłaca pobyt w przeznaczonych dla młodzieży Domach zdrowia w Zakopanem;
zakupuje i wysyła książki pojmanym w niewolę akademikom.

* * *

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i służył zrazu potrzebom zarówno akademików lwowskich jak krakowskich, bawiących wskutek inwazyi i ewakuacyi w tym mieście lub rozprószonych po krajach zachodnich Monarchii. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1915 r. przeniesiony do Lwowa i odtąd służy wyłącznie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nie tylko na rzecz tych akademików, którzy **obecnie** potrzebują materialnej pomocy, lecz chce się także stać źródłem doraźnego zaopatrzenia dla tej niezawodnie licznej rzeszy uczniów tutejszego Uniwersytetu, którzy **w chwili demobilizacyi** znajdują się w ciężkich warunkach. Niejeden z nich, wracając do domu, nie zastanie już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inny nie odnajdzie nawet domu, zniszczonego w czasie wojny; nie każdy z nich potrafi od razu znaleźć sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał o własnych siłach stanąć, zabraknie tych sił, steranych na wojnie! Dla nich *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* pragnie stać się ostoją i oparciem, aby wiedzieli, że pamiętano o nich, gdy wiedli w okopach żywot ciężki nad wyraz.

Wojna poczyniła w szeregach polskiej młodzieży akademickiej wyrwy ogromne. Chodzi więc o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, chodzi o to, aby ocalić dla Ojczyzny i Narodu każdą jednostkę, która przy pewnej ze strony społeczeństwa pomocy stanie się pożytecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomnożyłaby smutny poczet naszych strat wojennych!

* * *

Pragnąc spełniać tak doniosłe zadania, *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* musi rozporządzać odpowiednimi zasobami. A ponieważ spełniając swe zadania, służy najżywotniejszym interesom Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa a zwłaszcza do przyjaciół naszej młodzieży akademickiej z gorącą prośbą o poparcie jego celów.

Pożądane są zarówno datki jednorazowe jak też stałe miesięczne wkładki na rzecz Funduszu. Kto składa miesięcznie 1-20 kor. czyli **4 halerzy dziennie**, nie uczyni zapewne sobie zbytniego uszczerbku, a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomnoży znakomicie zasoby Funduszu.

Sumaryczny wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiadomości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy ofiarodawca może nadto bliższych w tej mierze informacji zasięgać u podpisanego, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i któremu Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego uchwałą z dnia 21. września 1917 poruczył zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski

Lwów, Uniwersytet.

Zamazane pojęcia i wywody. W określeniu nauk humanistycznych jako nauk
 zajmujących się czynami, ostapowaniem dzikaniem ludzkim tkwi wiele nie-
 jasności. Bo ~~szuż~~ pod tą definicyę tylko w sposób brdzo sztuczny da ~~#~~
 podciągnąć nauka o religii /: która, według autora, dotyczy tak samo jak
 etyka działania ludzkiego - str. 9 /: albo językoznawstwo /: str. 8-/
 Trudności powstają dalsze z chwilą odgraniczania nauk humanistycz-
 nych teoretycznych i hum. praktycznych. Drugie zajmują się "twórczością
 ludzką ze względu na jej wytwór": str. 5 /: sposób "pouczając o celach
 środkach, sposobach wytwarzania" ibid. Ale zaraz na następnej str. nie,
 czytamy, że nauka praktyczna zajmuje się wytworami więc nie celami,
 środkami sposobami wytwarzania. Konfuzya rośnie, gdy czytamy na str. 7
 że w zakres nauki praktycznej wchodzi nie tylko pouczenie o tam, "jak do
 czegoś dojść, jak coś zrobić", lecz także że należy coś zrobić! Czytamy
 bowiem na str. 7: "Boć przecież i mechanika nie poucza że i jak należy
 budować mosty, ekonomia społeczna nie podaje, jakie powinno się ceny
 ustanawiać, językoznawstwo- jakie wyrazy tworzyć, socjologia-jako to-
 warzystwa zakładać, a pouczenie o tam wszystkim... należy do poszcze-
 gólnych nauk stosowanych". Tu wprowadzone całkiem nowe pojęcia "powin-
 ności". Włęczby badawcze nauki praktycznych mieszają tu ze sobą Autor
 Zda się, że byłoby się mu przydało rozróżnienie wprowadzone w tej mie-
 rze przez Husserla. *Ten sam błąd jest w adnotacji 10 i 11*

Petitio principii w uzasadnieniu tezy, że etyka nie jest nauką normaty-
 wną. Mianowicie Autor dowodzi tak:

*Mm
 Mm*

Etyka jest nauką humanistyczną /: str. 5 /:

Nauki humanistyczne są naukami teoretycznymi str. 3 5.

Etyka jest nauką teoretyczną. /: Barbara: /:

Ala twierdzeniem minoru nie jest przez Autora uzasadnione. ~~twierdzenie~~
~~maiorarównież nie. Zresztą, co do minoru wszyscy się zgadzają. Ala co do~~
 maioru kwestya, czy Autor bowiem wychodzi od takiego założenia:

Nauki są albo teoretyczne albo praktyczne. Teoretyczne dzielą się na
 przyrodnicze i humanistyczne. - stąd czarpie swój maior. Ala możnaby wyjpr
 i z takiego założenia: Nauki dzielą się na przyrodnicze i humanistycz-
 ne. Zarówno przyrodnicze jak humanistyczne mogą być bądź teoretyczne bądź

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej

wspiera zasiłkami lub pożyczkami niezamożnych uczniów Uniwersytetu lwowskiego narodowości polskiej, przede wszystkim tych, którzy cierpią niedostatek wskutek wypadków wojennych; w tym celu ułatwia lub umożliwia ubogim akademikom pobyt we Lwowie, ponosząc w części lub w całości koszty ich mieszkania i utrzymania;
dostarcza ubogim akademikom odzieży, bielizny i obuwia;
sprawia ubogim akademikom podręczniki, skrypta i t. p.;
opłaca za ubogich akademików czesne i taksy, o ile niepodobna żadną miarą uzyskać uwolnienia od nich;
ponosi w razie choroby koszty leczenia i opłaca pobyt w przeznaczonych dla młodzieży Domach zdrowia w Zakopanem;
zakupuje i wysyła książki pojmanym w niewolę akademikom.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i służył zrazu potrzebom zarówno akademików lwowskich jak krakowskich, bawiących wskutek inwazyi i ewakuacyi w tym mieście lub rozprzoczonych po krajach zachodnich Monarchii. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1915 r. przeniesiony do Lwowa i odtąd służy wyłącznie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nie tylko na rzecz tych akademików, którzy **obecnie** potrzebują materialnej pomocy, lecz chce się także stać źródłem doraźnego zaopatrzenia dla tej niezawodnie licznej rzeszy uczniów tutejszego Uniwersytetu, którzy **w chwili demobilizacyi** znajdują się w ciężkich warunkach. Niejeden z nich, wracając do domu, nie zastanie już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inny nie odnajdzie nawet domu, zniszczonego w czasie wojny; nie każdy z nich potrafi od razu znaleźć sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał o własnych siłach stanąć, zabraknie tych sił, steranych na wojnie! Dla nich *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* pragnie stać się ostoją i oparciem, aby wiedzieli, że pamiętano o nich, gdy wiedli w okopach żywot ciężki nad wyraz.

Wojna poczyniła w szeregach polskiej młodzieży akademickiej wyrwy ogromne. Chodzi więc o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, chodzi o to, aby ocalić dla Ojczyzny i Narodu każdą jednostkę, która przy pewnej ze strony społeczeństwa pomocy stanie się pożytecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomnożyłaby smutny poczet naszych strat wojennych!

Pragnąc spełniać tak doniosłe zadania, *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* musi rozporządzać odpowiednimi zasobami. A ponieważ spełniając swe zadania, służy najżywoźniejszym interesom Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa a zwłaszcza do przyciół naszej młodzieży akademickiej z gorącą prośbą o poparcie jego celów.

Pożądane są zarówno datki jednorazowe jak też stałe miesięczne wkładki na rzecz Funduszu. Kto składa miesięcznie 1'20 kor. czyli **4 halerzy dziennie**, nie uczyni zapewne sobie zbytniego uszczerbku, a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomnoży znakomicie zasoby Funduszu.

Sumaryczny wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiadomości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy ofiarodawca może nadto bliższych w tej mierze informacji zasięgać u podpisanego, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i któremu Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego uchwałą z dnia 21. września 1917 poruczył zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski
Lwów, Uniwersytet.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej

wspiera zasiłkami lub pożyczkami niezamożnych uczniów Uniwersytetu lwowskiego narodowości polskiej, przede wszystkim tych, którzy cierpią niedostatek wskutek wypadków wojennych; w tym celu ułatwia lub umożliwia ubogim akademikom pobyt we Lwowie, ponosząc w części lub w całości koszt ich mieszkania i utrzymania;
dostarcza ubogim akademikom odzieży, bielizny i obuwia;
sprawia ubogim akademikom podręczniki, skrypta i t. p.;
opłaca za ubogich akademików czesne i taksy, o ile niepodobna żadną miarą uzyskać uwolnienia od nich;
ponosi w razie choroby koszt leczenia i opłaca pobyt w przeznaczonych dla młodzieży Domach zdrowia w Zakopanem;
zakupuje i wysyła książki pojmanym w niewolę akademikom.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i służył zrazu potrzebom zarówno akademików lwowskich jak krakowskich, bawiących wskutek inwazyi i ewakuacyi w tem mieście lub rozprószonych po krajach zachodnich Monarchii. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1915 r. przeniesiony do Lwowa i odtąd służy wyłącznie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nietylko na rzecz tych akademików, którzy **obecnie** potrzebują materialnej pomocy, lecz chce się także stać źródłem doraźnego zaopatrzenia dla tej niezawodnie licznej rzeszy uczniów tutejszego Uniwersytetu, którzy **w chwili demobilizacyi** znajdą się w ciężkich warunkach. Niejeden z nich, wracając do domu, nie zastanie już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inny nie odnajdzie nawet domu, zniszczonego w czasie wojny; nie każdy z nich potrafi od razu znaleźć sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał o własnych siłach stanąć, zabraknie tych sił, steranych na wojnie! Dla nich *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* pragnie stać się ostoją i oparciem, aby wiedzieli, że pamiętano o nich, gdy wiedli w okopach żywot ciężki nad wyraz.

Wojna poczyniła w szeregach polskiej młodzieży akademickiej wyrwy ogromne. Chodzi więc o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, chodzi o to, aby ocalić dla Ojczyzny i Narodu każdą jednostkę, która przy pewnej ze strony społeczeństwa pomocy stanie się pożytecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomnożyłaby smutny poczet naszych strat wojennych!

Pragnąc spełniać tak doniosłe zadania, *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* musi rozporządzać odpowiednimi zasobami. A ponieważ spełniając swe zadania, służy najżywotniejszym interesom Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa a zwłaszcza do przyjaciół naszej młodzieży akademickiej z gorącą prośbą o poparcie jego celów.

Pożądane są zarówno datki jednorazowe jak też stałe miesięczne wkładki na rzecz Funduszu. Kto składa miesięcznie 1'20 kor. czyli **4 halerzy dziennie**, nie uczyni zapewne sobie zbyteńnego uszczerbku, a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomnoży znakomicie zasoby Funduszu.

Sumaryczny wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiadomości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy ofiarodawca może nadto bliższych w tej mierze informacji zasięgać u podpisanego, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i któremu Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego uchwałą z dnia 21. września 1917 poruczył zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski

Lwów, Uniwersytet.

Przedmiotem nauki albo przyroda albo

Nauki teoretyczne tyczą się bądź dziedziny przyrody, bądź dziedziny czyu postępowania, działania ludzkiego, jednem słowem twórczości ludzkiej. Nauki drugiego rodzaju nazywają się humanistycznymi zwrócić też naukami o kulturze. "w ich poczet wchodzi niewątpliwie etyka" str. 5. Czemu innym niż nauki teoretyczne są t.w. nauki stosowane, czyli umiejętności czy sztuki praktyczne. różnica między teorią i praktyką polega na "Nauka praktyczna zajmuje się twórczością ludzką ze względu na jej wytwór, pouczając o celach, środkach, sposobach wytwarzania, przyczem się opierać się musi na naukę teoretyczną, stosując ją". A ponieważ twory którymi zajmuje się nauka praktyczna, mogą być albo fizyczne albo duchowe, stąd dwie grupy nauk praktycznych: technologiczne i polityczne w najszerszym tych wyrazów znaczeniu.

Etyka, która "niewątpliwie wchodzi w poczet nauk humanistycznych" /: zob pow. str. 5 /: wskutek tego właśnie nie może mieć za zadanie i cel "wykazanie normatywnie czyli zalecające ... jaki jest cel życia jakie jest jego przeznaczenie, jakie są ideały moralne, jakimi zasadami moralnymi kierować się należy .. słowem co jest moralnym". /- str. 7:/ "Boć przecież i mechanika nie pouca że i jak należy budować samoloty.." obid. "A zatem etyka jest nauką teoretyczną, empiryczną /: skąd raptem? /: dowiadczalną, nos oglądającą się na cele praktyczne" str. 8.

Uwaga krytyczna: Pojęcie etyki jako nauki normatywnej dowolnie wprowadzone.

Przedmiot etyki /: co ją wśród nauk human. wyodrębnić? /:

Etyka normowa wyraża się w ...
"najmniejszą jednostką i wyznacznikiem humanistyki" fig 1/4. i 1/5
str 46 i 63
"Moralność i niemoralność. dyktando" 17
Wtedy, podługiem badaniem etyki" 17
"Etyka jest nauką o moralności" 18
tenże badanie" 18
"Określiłbym etykę jako naukę o moralności i niemoralności dyktamiach ludzkich" 19
"Etyka normowa będzie dyktamiem jako już ocenione, by je być" w ściśle samej jej faktumie, albumem wówczas tylko może one być już (nie: mi: "je") przedmiotem" 69

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej

wspiera zasiłkami lub pożyczkami niezamożnych uczniów Uniwersytetu lwowskiego narodowości polskiej, przede wszystkim tych, którzy cierpią niedostatek wskutek wypadków wojennych; w tym celu

ułatwia lub umożliwia ubogim akademikom pobyt we Lwowie, ponosząc w części lub w całości koszty ich mieszkania i utrzymania;

dostarcza ubogim akademikom odzieży, bielizny i obuwia;

sprawia ubogim akademikom podręczniki, skrypta i t. p.;

opłaca za ubogich akademików czesne i taksy, o ile niepodobna żadną miarą uzyskać uwolnienia od nich;

ponosi w razie choroby koszty leczenia i opłaca pobyt w przeznaczonych dla młodzieży Domach zdrowia w Zakopanem;

zakupuje i wysyła książki pojmanym w niewolę akademikom.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i służył zrazu potrzebom zarówno akademików lwowskich jak krakowskich, bawiących wskutek inwazyi i ewakuacyi w tem mieście lub rozprószonych po krajach zachodnich Monarchii. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1915 r. przeniesiony do Lwowa i odtąd służy wyłącznie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nie tylko na rzecz tych akademików, którzy **obecnie** potrzebują materialnej pomocy, lecz chce się także stać źródłem doraźnego zaopatrzenia dla tej niezawodnie licznej rzeszy uczniów tutejszego Uniwersytetu, którzy **w chwili demobilizacyi** znajdują się w ciężkich warunkach. Niejeden z nich, wracając do domu, nie zastanie już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inny nie odnajdzie nawet domu, zniszczonego w czasie wojny; nie każdy z nich potrafi od razu znaleźć sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał o własnych siłach stanąć, zabraknie tych sił, steranych na wojnie! Dla nich *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* pragnie stać się ostoją i oparciem, aby wiedzieli, że pamiętano o nich, gdy wiedli w okopach żywot ciężki nad wyraz.

Wojna poczyniła w szeregach polskiej młodzieży akademickiej wyrwy ogromne. Chodzi więc o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, chodzi o to, aby ocalić dla Ojczyzny i Narodu każdą jednostkę, która przy pewnej ze strony społeczeństwa pomocy stanie się pożytecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomnożyłaby smutny poczet naszych strat wojennych!

Pragnąc spełniać tak doniosłe zadania, *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* musi rozporządzać odpowiednimi zasobami. A ponieważ spełniając swe zadania, służy najżywoźniejszym interesom Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa a zwłaszcza do przyjaciół naszej młodzieży akademickiej z gorącą prośbą o poparcie jego celów.

Pożądane są zarówno datki jednorazowe jak też stałe miesięczne wkładki na rzecz Funduszu. Kto składa miesięcznie 1'20 kor. czyli **4 halerzy dziennie**, nie uczyni zapewne sobie zbytniego uszczerbku, a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomnoży znakomicie zasoby Funduszu.

Summaryczny wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiadomości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy ofiarodawca może nadto bliższych w tej mierze informacji zasięgać u podpisanego, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i któremu Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego uchwałą z dnia 21. września 1917 poruczył zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski

Lwów, Uniwersytet.

Zarzuty stawiane etyce metafizycznej, normatywnej, spekulacyjnej:

"użuda jej wyników, dialektyczny charakter stawianych przez nią zagadnień oraz ukryta tendencyjność jej systematyki" str.2. przedmowa

Jeżeli

19.50, 19.60

wsparcia zaszkadzającymi lub pożyczkami niezamierzonymi uczniami Uniwersytetu lwowskiego nadobowiązkowo, w tym celu przedewszystkiem tych, którzy cierpią niedostatek wskutek wypadków wojennych; w celu ułatwienia lub umożliwienia ubogim akademikom pobytu we Lwowie, ponosząc w całości lub w części koszt ich mieszkania i utrzymania; dostarcza ubogim akademikom odzieży, bielizny i obuwi; sprawia ubogim akademikom podręczniki, skrytki i t. p.; opłaca za ubogich akademików wyżywienie i t. p.; ponosi w razie choroby koszt leczenia i opłaca pobyt w przeznaczonych dla młodzieży pensjonatach; zdrowia w Zakopanem; zakupuje i wysyła książki pożyteczne i nowe akademikom.

1328

Antoni Kopycki z mojej woli 1915

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i stał się zarządem zarządnym akademików lwowskich jak Krakowskich, bawiających wskutek inwazyi i ewakuacji w tym mieście lub rozpraszonych po krajach zachodnich. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1915 r. przeniesiony do Lwowa i od tamtej pory wyłączenie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nie tylko na rzecz tych akademików, którzy obecnie potrzebują materialnej pomocy, lecz chce się także stać środkiem dożnego zapobiegania dla tej niezawodnie liczącej się młodzieży lwowskiej, która w chwili demobilizacyi znajdzie się w ciężkich warunkach. Należy nie odchodzić od domu, nie zostawiać już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inny nie odchodzi nawet dom, zwłaszcza w czasie wojny; nie każdy z nich posiada od razu znaleźć sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał o własnych siłach stać się samodzielnym, zabraknie tych sił, stających na wojnie! Dla nich Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie stać się oparciem, aby wiedzieć, że pamiętano o nich, gdy wiedli w okopach żywot ciężki nad wyraz.

Wojna poczynała w szeregu polskiej młodzieży akademickiej wywoływać ogromne trudności, o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, o to, aby dla Ojczyzny i Narodu każda jednostka, która przy pewnej ze stron społeczeństwa pomocy stanie się pożytecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomógłaby smutny poczet naszych straci wojennych!

Pragnąc spełniać tak doniosłe zadania, Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej musi rozporządzać odpowiednimi zasobami. A ponieważ spełniając swe zadania, stajemy najżywością interesem Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa z zwróceniem do przycięcia naszej młodzieży akademickiej z gorącą prośbą o poparcie jego celów.

Podane są zarządno datki jednorazowe, jak też stałe miesięczne wkłady na rzecz Funduszu. Kto składa miesięcznie 1-20 kor. czyli 4-10 złotych dziennie, nie uczyni zapewne sobie zbyt wielkiego uszczerbku, a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomoże znakomicie zasoby Funduszu.

Sumaryczny wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiadomości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy ostarodawca może nadto bliżej w tej mierze informacyj zasięgnąć u podpisanego, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i któremu Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego uchwalił z dnia 21 września 1917 poruczyć zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski

Lwów, Uniwersytet.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej

wspiera zasiłkami lub pożyczkami niezamożnych uczniów Uniwersytetu lwowskiego narodowości polskiej, przede wszystkim tych, którzy cierpią niedostatek wskutek wypadków wojennych; w tym celu

ułatwia lub umożliwia ubogim akademikom pobyt we Lwowie, ponosząc w części lub w całości koszty ich mieszkania i utrzymania;

dostarcza ubogim akademikom odzieży, bielizny i obuwia;

sprawia ubogim akademikom podręczniki, skrypta i t. p.;

opłaca za ubogich akademików czesne i taksy, o ile niepodobna żadną miarą uzyskać uwolnienia od nich;

ponosi w razie choroby koszty leczenia i opłaca pobyt w przeznaczonych dla młodzieży Domach zdrowia w Zakopanem;

zakupuje i wysyła książki pojmanym w niewolę akademikom.

* * *

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i służył zrazu potrzebom zarówno akademików lwowskich jak krakowskich, bawiących wskutek inwazyi i ewakuacyi w tem mieście lub rozprószonych po krajach zachodnich Monarchii. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1915 r. przeniesiony do Lwowa i odtąd służy wyłącznie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nietylko na rzecz tych akademików, którzy **obecnie** potrzebują materialnej pomocy, lecz chce się także stać źródłem doraźnego zaopatrzenia dla tej niezawodnie licznej rzeszy uczniów tutejszego Uniwersytetu, którzy **w chwili demobilizacyi** znajdują się w ciężkich warunkach. Niejeden z nich, wracając do domu, nie zastanie już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inny nie odnajdzie nawet domu, zniszczonego w czasie wojny; nie każdy z nich potrafi od razu znaleźć sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał o własnych siłach stanąć, zabraknie tych sił, steranych na wojnie! Dla nich *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* pragnie stać się ostoją i oparciem, aby wiedzieli, że pamiętano o nich, gdy wiedli w okopach żywot ciężki nad wyraz.

Wojna poczyniła w szeregach polskiej młodzieży akademickiej wyrwy ogromne. Chodzi więc o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, chodzi o to, aby ocalić dla Ojczyzny i Narodu każdą jednostkę, która przy pewnej ze strony społeczeństwa pomocy stanie się pożytecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomnożyłaby smutny poczet naszych strat wojennych!

* * *

Pragnąc spełniać tak doniosłe zadania, *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* musi rozporządzać odpowiednimi zasobami. A ponieważ spełniając swe zadania, służy najżywościom interesom Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa a zwłaszcza do przyjaciół naszej młodzieży akademickiej z gorącą prośbą o poparcie jego celów.

Pożądane są zarówno datki jednorazowe jak też stałe miesięczne wkładki na rzecz Funduszu. Kto składa miesięcznie 1-20 kor. czyli **4 halerzy dziennie**, nie uczyni zapewne sobie zbytniego uszczerbku, a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomnoży znakomicie zasoby Funduszu.

Summary wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiadomości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy ofiarodawca może nadto bliższych w tej mierze informacji zasięgać u podpisanego, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i któremu Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego uchwałą z dnia 21. września 1917 poruczył zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski

Lwów, Uniwersytet.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej

wspiera zasiłkami lub pożyczkami niezamożnych uczniów Uniwersytetu lwowskiego narodowości polskiej, przede wszystkim tych, którzy cierpią niedostatek wskutek wypadków wojennych; w tym celu ułatwia lub umożliwia ubogim akademikom pobyt we Lwowie, ponosząc w części lub w całości koszty ich mieszkania i utrzymania;
dostarcza ubogim akademikom odzieży, bielizny i obuwia;
sprawia ubogim akademikom podręczniki, skrypta i t. p.;
opłaca za ubogich akademików czesne i taksy, o ile niepodobna żadną miarą uzyskać uwolnienia od nich;
ponosi w razie choroby koszty leczenia i opłaca pobyt w przeznaczonych dla młodzieży Domach zdrowia w Zakopanem;
zakupuje i wysyła książki pojmanym w niewolę akademikom.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i służył zrazu potrzebom zarówno akademików lwowskich jak krakowskich, bawiących wskutek inwazyi i ewakuacyi w tem mieście lub rozprószonych po krajach zachodnich Monarchii. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1915 r. przeniesiony do Lwowa i odtąd służy wyłącznie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nietylko na rzecz tych akademików, którzy **obecnie** potrzebują materialnej pomocy, lecz chce się także stać źródłem doraźnego zaopatrzenia dla tej niezawodnie licznej rzeszy uczniów tutejszego Uniwersytetu, którzy **w chwili demobilizacyi** znajdują się w ciężkich warunkach. Niejeden z nich, wracając do domu, nie zastanie już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inny nie odnajdzie nawet domu, zniszczonego w czasie wojny; nie każdy z nich potrafi od razu znaleźć sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał o własnych siłach stanąć, zabraknie tych sił, steranych na wojnie! Dla nich *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* pragnie stać się ostoją i oparciem, aby wiedzieli, że pamiętano o nich, gdy wiedli w okopach żywot ciężki nad wyraz.

Wojna poczyniła w szeregach polskiej młodzieży akademickiej wyrwy ogromne. Chodzi więc o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, chodzi o to, aby ocalić dla Ojczyzny i Narodu każdą jednostkę, która przy pewnej ze strony społeczeństwa pomocy stanie się pożytecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomnożyłaby smutny poczet naszych strat wojennych!

Pragnąc spełniać tak doniosłe zadania, *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* musi rozporządzać odpowiednimi zasobami. A ponieważ spełniając swe zadania, służy najwyższemu interesom Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa a zwłaszcza do przyjaciół naszej młodzieży akademickiej z gorącą prośbą o poparcie jego celów.

Pożądane są zarówno datki jednorazowe jak też stałe miesięczne wkładki na rzecz Funduszu. Kto składa miesięcznie 1'20 kor. czyli **4 halerzy dziennie**, nie uczyni zapewne sobie zbytńskiego uszczerbku, a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomnoży znakomicie zasoby Funduszu.

Sumaryczny wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiadomości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy ofiarodawca może nadto bliższych w tej mierze informacji zasięgać u podpisanego, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i któremu Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego uchwałą z dnia 21. września 1917 poruczył zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski
Lwów, Uniwersytet.

Pojęcie "spe^{spe} kulacyjnej etyki normatywnej", praktycznej, metafizycznej
W niej "wszelka ideologia praktyczna otrzymuje najdojrzalsze upostacio-
wanie" str. 19.

Wynika z zamiaru, któremu chodzi o to, "aby normy moralne uczynić ety-
cznymi, a to tym sposobem, że odnajdźcie się pddstawę ostateczną, ktPra
byłaby jednocześnie teoretyczną zasadą prawd moralnych w ich caokształcie
systematycznym, i zarazem praktyczną instancją najwyższą, nadającą san-
kcyę normom, czyli czyniącą je obowiązującymi, a zatem celem ostate-
cznym, bezwzględny wszystkich dążności ludzkich, probierzem war ości
moralnych, normą najogólniejszą, bezwzględną". str. 19.

*Nawet przy metodzie spekulacyjnej... jest ona (sc. etyki) powiada
"yż się odrębna w systemie metafizycznym składającym się
... z dyalektyki, fizyki, etyki. 48. - To powołanie na Kanta -
Janina Kozłowa*

*"Etyka jest dyalektyką i opiera się na problemach tych oświ
(sic) oświ moralistyki dyalektyki) i wypracowała je
ostatnie z 1844 r. i nawiązuje do bezwzględności '64"*

*K. Kantowski i in. Kated. wypraw u uchodźców. Tytuł i 440. etyki -
ryquego (74)*

*Przy 83 "Etyka metafizyczna wprowadza powi, że trzeba być
moralnym i jał to wyznac"*

Dr. Kazimierz Twardowski
Lwów, Uniwersytet

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej

wspiera zasiłkami lub pożyczkami niezamożnych uczniów Uniwersytetu lwowskiego narodowości polskiej, przede wszystkim tych, którzy cierpią niedostatek wskutek wypadków wojennych; w tym celu ułatwia lub umożliwia ubogim akademikom pobyt we Lwowie, ponosząc w części lub w całości koszty ich mieszkania i utrzymania; dostarcza ubogim akademikom odzieży, bielizny i obuwia; sprawia ubogim akademikom podręczniki, skrypta i t.p.; opłaca za ubogich akademików czesne i taksy, o ile niepodobna żadną miarą uzyskać uwolnienia od nich; ponosi w razie choroby koszty leczenia i opłaca pobyt w przeznaczonych dla młodzieży Domach zdrowia w Zakopanem; zakupuje i wysyła książki pojmanym w niewolę akademikom.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i służył zrazu potrzebom zarówno akademików lwowskich jak krakowskich, bawiących wskutek inwazyi i ewakuacyi w tym mieście lub rozprószonych po krajach zachodnich Monarchii. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1915 r. przeniesiony do Lwowa i odtąd służy wyłącznie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nie tylko na rzecz tych akademików, którzy obecnie potrzebują materialnej pomocy, lecz chce się także stać źródłem doraźnego zaopatrzenia dla tej niezawodnie licznej rzeszy uczniów tutejszego Uniwersytetu, którzy w chwili demobilizacyi, znajdują się w ciężkich warunkach. Niejeden z nich, wracając do domu, nie zastanie już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inny nie odnajdzie nawet domu, zniszczonego w czasie wojny; nie każdy z nich potrafi od razu znaleźć sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał o własnych siłach stanąć, zabraknie tych sił, steranych na wojnie! Dla nich *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* pragnie stać się oparciem, aby wiedzieli, że pamiętano o nich, gdy wiedli w okopach żywot ciężki nad wyraz.

Wojna poczyniła w szeregach polskiej młodzieży akademickiej wyrwy ogromne. Chodzi więc o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, chodzi o to, aby ocalić dla Ojczyzny i Narodu każdą jednostkę, która przy pewnej ze strony społeczeństwa pomocy stanie się pożytecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomnożyłaby smutny poczet naszych strat wojennych!

Pragnąc spełniać tak doniosłe zadania, *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* musi rozporządzać odpowiednimi zasobami. A ponieważ spełniając swe zadania, służy najżywoźniejszym interesom Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa a zwłaszcza do przyjaciół naszej młodzieży akademickiej z gorącą prośbą o poparcie jego celów.

Pożądane są zarówno datki jednorazowe jak też stałe miesięczne wkładki na rzecz Funduszu. Kto składa miesięcznie 1:20 kor. czyli **4 halerzy dziennie**, nie uczyni zapewne sobie zbyteńnego uszczerbku, a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomnoży znakomicie zasoby Funduszu.

Sumaryczny wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiadomości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy ofiarodawca może nadto bliższych w tej mierze informacji zasięgać u podpisanego, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i któremu Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego uchwałą z dnia 21. września 1917 poruczył zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski

Lwów, Uniwersytet.

Uw. kryt. o halpernoskiem pojęciu Etyki normatywno-spekulacyjnej.

Autor ustawienie miesza dwie rzeczy: normatywność i metafizyczność etyki praktycznej. Zo. uwaga na końcu 1. alinea 1.strony Adnotanda. Wyraźnie

też powiada na str. 10 : "Prekonany się teraz, że te cechy, praktyczna i filozoficzna, nie są od siebie tak odrębne, jakby się zdawało, lecz że zbiegają się i zespalają ze sobą w etyce t. zw. normatywnej."

Może rozróżnić, o które mchodzi, mieści się w słowach: "Zauważmy nawiądsowo, że obojętna jest tu /: mianowici przy wuliczeniu tego, co robi et. norm.:/ dla nas rzeczą, czy, jak chcą k jedni, etyka ma uczyć, co czynić należy, czy też, jak chcą inni, ma dawać wiedzę o tem, co czynić należy. O tyle więc w każdym razie jest ona praktyczna" str. 10. Ale nie jest w każdym razie metafizyczna i spekulacyjna.

zakupię i wysyła książki gotowymi w niwoję skademikom.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i służył szczerze potrzebom zarowno akademików lwowskich jak krakowskich. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1918 r. przeniesiony do Lwowa i oddał służy wyłącznie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nie tylko na rzecz tych akademików, którzy obecnie potrzebują materialnej pomocy, lecz chce się także stać źródłem dobrego zapoznania dla tej niezawodnie liczącej liczby uczniów naszego Uniwersytetu, którzy w chwili demobilizacji znajdują się w ciężkich warunkach. Niejednemu z nich, wstępując do domu, zastanie już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inni nie odnajdą nawet domu, zniszczonego w czasie wojny; nie każdy z nich posiada od razu znaleźć sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał o własnych siłach stać, zabraknie tych sił, strasznych na wojnie! Dla nich Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie stać się ostoją i oparciem, aby wiedzieć, że pamiętano o nich, gdy wiedli w okropach życia ciężki nad wyraz.

Wojna poczynała w szerokiej polskiej młodzieży akademickiej wyrwy ogromne. Chodził więc o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, chodzi o to, aby ocalić dla Ojczyzny i Narodu każdą jednostkę, która przy pewnej ze strony społeczeństwa pomocy stanie się pożytecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomógłaby smutny proces naszych stał wojennych!

Pragnąc spełnić tak doniosłe zadania, Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej musi rozporządzać odpowiednimi zasobami. A ponieważ spełniając swe zadania, służy najwyższemu interesom Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa z zawiązką do przycięcia naszej młodzieży akademickiej z gorącą prośbą o poparcie jego celów.

Posądzone są zarowno datki jednorazowe jak też stałe miesięczne wkłady na rzecz Funduszu. Kto składa miesięcznie 1-20 kor. czyli 4 halery dziennie, nie uczyni zapewne sobie zbytecznego uszczerbku, a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomoże znakomicie zasoby Funduszu.

Sumaryczny wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiadomości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy oświadczenia może nadto bliższych w tej mierze informacji kasując u podpisane, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i kierownemu Senat Akademicki Uniwersytetu lwowskiego uchwała z dnia 31. września 1917 poruczył zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski
Lwów, Uniwersytet.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej

wspiera zasiłkami lub pożyczkami niezamożnych uczniów Uniwersytetu lwowskiego narodowości polskiej, przede wszystkim tych, którzy cierpią niedostatek wskutek wypadków wojennych; w tym celu ułatwia lub umożliwia ubogim akademikom pobyt we Lwowie, ponosząc w części lub w całości koszty ich mieszkania i utrzymania; dostarcza ubogim akademikom odzieży, bielizny i obuwia; sprawia ubogim akademikom podręczniki, skrypta i t. p.; opłaca za ubogich akademików czesne i taksy, o ile niepodobna żadną miarą uzyskać uwolnienia od nich; ponosi w razie choroby koszty leczenia i opłaca pobyt w przeznaczonych dla młodzieży Domach zdrowia w Zakopanem; zakupuje i wysyła książki pojmanym w niewolę akademikom.

* * *

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i służył zrazu potrzebom zarówno akademików lwowskich jak krakowskich, bawiących wskutek inwazyi i ewakuacyi w tem mieście lub rozprószonych po krajach zachodnich Monarchii. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1915 r. przeniesiony do Lwowa i odtąd służy wyłącznie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nietylko na rzecz tych akademików, którzy **obecnie** potrzebują materyjalnej pomocy, lecz chce się także stać źródłem doraźnego zaopatrzenia dla tej niezawodnie licznej rzeszy uczniów tutejszego Uniwersytetu, którzy **w chwili demobilizacyi** znajdują się w ciężkich warunkach. Niejeden z nich, wracając do domu, nie zastanie już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inny nie odnajdzie nawet domu, zniszczonego w czasie wojny; nie każdy z nich potrafi od razu znaleźć sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał o własnych siłach stanąć, zabraknie tych sił, steranych na wojnie! Dla nich *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* pragnie stać się ostoją i oparciem, aby wiedzieli, że pamiętano o nich, gdy wiedli w okopach żywot ciężki nad wyraz.

Wojna poczyniła w szeregach polskiej młodzieży akademickiej wyrwy ogromne. Chodzi więc o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, chodzi o to, aby ocalić dla Ojczyzny i Narodu każdą jednostkę, która przy pewnej ze strony społeczeństwa pomocy stanie się pożytecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomnożyłaby smutny poczet naszych strat wojennych!

* * *

Pragnąc spełniać tak doniosłe zadania, *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* musi rozporządzać odpowiednimi zasobami. A ponieważ spełniając swe zadania, służy najżywotniejszym interesom Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa a zwłaszcza do przyjaciół naszej młodzieży akademickiej z gorącą prośbą o poparcie jego celów.

Pożądane są zarówno datki jednorazowe jak też stałe miesięczne wkładki na rzecz Funduszu. Kto składa miesięcznie 1'20 kor. czyli **4 halerzy dziennie**, nie uczyni zapewne sobie zbytniego uszczerbku, a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomnoży znakomicie zasoby Funduszu.

Sumaryczny wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiadomości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy ofiarodawca może nadto bliższych w tej mierze informacji zasięgać u podpisanego, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i któremu Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego uchwałą z dnia 21. września 1917 poruczył zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski
Lwów, Uniwersytet.

Zadanie i cel pracy

Zamary autora według przedmowy /: str. 1-2:/: Dać wstęp do etyki, pojętej jak nauki nie normatywnej, praktycznej, spekulacyjnej, metafizycznej, lecz etyki ~~pojętej~~ /jako/ która byłaby "naukiwa czyli doświadczalna czyli teoretyczna". Rozważania autora mają mieć charakter orientacyjny, a nie "orientację metodologiczną". Krytykuje metodę spekulacyjną, przeciwstawia jej metodę przedstawia "szareg metod etyki drugiego typu" Przytem pragnie "wynaczyć" całkowity zakres tej nauki"; "dalej usiłuje objaśnić stanowisko czysto naukowe w etyce które umocniło się w XIX. wieku dojrzałością świadomości moralnej, osiągniętej dzięki rozkwitowi instytucyj społecznych". Wreszcie broni "możliwości praw etycznych, analogicznych do praw w innych naukach, a zatem nie będących nakazami"- sam też "wśród wymienionych praw" poważa się przedstawić twierdzenie, które, jak się zdaje, może uchodzić za "prawo". "Taka jest w głównych zarysach treść pracy niniejszej" /: str. 1.:/

Stawiam sobie etyki normatywnej str. 20. (Autor omawia dwa etyczne aspekty: et. norm.; et. ch. konst.)

Autor "usiłuje zwalczyć radykalnie kierunek normatywny w etyce, zależny od metafizycznego sposobu myślenia, aby postawić ją całkowicie na gruncie doświadczalno-naukowym" str. 1. przedm.

Jako wzór albo przynajmniej przykład etyki/ umysłu etycznego po kroku niemetafizycznego przytacza autor Koźłataja. sr. 2. Ale czy etyka Koźłataja nie jest także normatywna? Tylkoże niemetafizyczna.!

Dr. Kazimierz Twardowski
Lwów, Uniwersytet

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej

wspiera zasiłkami lub pożyczkami niezamożnych uczniów Uniwersytetu lwowskiego narodowości polskiej, przedewszystkiem tych, którzy cierpią niedostatek wskutek wypadków wojennych; w tym celu ułatwia lub umożliwia ubogim akademikom pobyt we Lwowie, ponosząc w części lub w całości koszty ich mieszkania i utrzymania;

- dostarcza ubogim akademikom odzieży, bielizny i obuwia;
- sprawia ubogim akademikom podręczniki, skrypta i t. p.;
- opłaca za ubogich akademików czesne i taksy, o ile niepodobna żadną miarą uzyskać uwolnienia od nich;
- ponosi w razie choroby koszty leczenia i opłaca pobyt w przeznaczonych dla młodzieży Domach zdrowia w Zakopanem;
- zakupuje i wysyła książki pojmanym w niewolę akademikom.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i służył zrazu potrzebom zarówno akademików lwowskich jak krakowskich, bawiących wskutek inwazyi i ewakuacji w tem mieście lub rozprószonych po krajach zachodnich Monarchii. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1915 r. przeniesiony do Lwowa i odtąd służy wyłącznie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nietylko na rzecz tych akademików, którzy **obecnie** potrzebują materialnej pomocy, lecz chce się także stać źródłem doraźnego zaopatrzenia dla tej niezawodnie licznej rzeszy uczniów tutejszego Uniwersytetu, którzy **w chwili demobilizacji** znajdują się w ciężkich warunkach. Niejeden z nich, wracając do domu, nie zastanie już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inny nie odnajdzie nawet domu, zniszczonego w czasie wojny; nie każdy z nich potrafi od razu znaleźć sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał o własnych siłach stanąć, zabraknie tych sił, steranych na wojnie! Dla nich *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* pragnie stać się ostoją i oparciem, aby wiedzieli, że pamiętano o nich, gdy wiedli w okopach żywot ciężki nad wyraz.

Wojna poczyniła w szeregach polskiej młodzieży akademickiej wyrwy ogromne. Chodzi więc o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, chodzi o to, aby ocalić dla Ojczyzny i Narodu każdą jednostkę, która przy pewnej ze strony społeczeństwa pomocy stanie się pożytecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomnożyłaby smutny poczet naszych strat wojennych!

Pragnąc spełniać tak doniosłe zadania, *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* musi rozporządzać odpowiednimi zasobami. A ponieważ spełniając swe zadania, służy najżywotniejszym interesom Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa a zwłaszcza do przyjaciół naszej młodzieży akademickiej z gorącą prośbą o poparcie jego celów.

Pożądane są zarówno datki jednorazowe jak też stałe miesięczne wkładki na rzecz Funduszu. Kto składa miesięcznie 1'20 kor. czyli **4 halerzy dziennie**, nie uczyni zapewne sobie zbytniego uszczerbku, a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomnoży znakomicie zasoby Funduszu.

Sumaryczny wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiadomości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy ofiarodawca może nadto bliższych w tej mierze informacji zasięgać u podpisanego, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i któremu Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego uchwałą z dnia 21. września 1917 poruczył zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski

Lwów, Uniwersytet.

Dobre

Uwagi o etyce dydaktycznej, i dydaktyce et 10.
" etyce pedagogicznej - 10/11/12

o roznicy w etyce, moralności, postępkach
1915-16.

Wapierz...
przedstawykiem...
stał się...
kosztu ich utrzymania i utrzymania...
dostarcza...
sprawia...
opłaca...
mienia od nich;
ponosi w razie choroby...
zdrowia w Zakopanem;
zakupuje i wysyła książki...

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i służył...
Monarchii. Po uwolnieniu...
i oddał...
Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej...
tych akademików...
dotrądnego...
w chwili demobilizacji...
zastanie...
w czasie wojny...
o własnych...
młodzieży akademickiej...
w okopach...
Wojna...
o to, aby...
Ojczyzny i Narodu...
technym jego członkiem...

Pragnąc spełniać...
musi rozporządzać...
interesem Narodu...
jakości naszej...
Podług...
Kto składa...
z wielką...
Sumaryczny...
mości publicznej...
informacji...
akademicki Uniwersytetu lwowskiego...

Dr. Kazimierz Twardowski
Lwów, Uniwersytet.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej

wspiera zasiłkami lub pożyczkami niezamożnych uczniów Uniwersytetu lwowskiego narodowości polskiej, przede wszystkim tych, którzy cierpią niedostatek wskutek wypadków wojennych; w tym celu ułatwia lub umożliwia ubogim akademikom pobyt we Lwowie, ponosząc w części lub w całości koszty ich mieszkania i utrzymania;
dostarcza ubogim akademikom odzieży, bielizny i obuwia;
sprawia ubogim akademikom podręczniki, skrypta i t. p.;
opłaca za ubogich akademików chesne i taksy, o ile niepodobna żadną miarą uzyskać uwolnienia od nich;
ponosi w razie choroby koszty leczenia i opłaca pobyt w przeznaczonych dla młodzieży Domach zdrowia w Zakopanem;
zakupuje i wysyła książki pojmanym w niewolę akademikom.

* * *

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej powstał w październiku 1914 roku na uchodźstwie w Wiedniu i służył zrazu potrzebom zarówno akademików lwowskich jak krakowskich, bawiących wskutek inwazyi i ewakuacyi w tem mieście lub rozprószonych po krajach zachodnich Monarchii. Po uwolnieniu Lwowa Fundusz został z początkiem lipca 1915 r. przeniesiony do Lwowa i odtąd służy wyłącznie potrzebom lwowskiej młodzieży akademickiej.

Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej pragnie jednak działać nietylko na rzecz tych akademików, którzy **obecnie** potrzebują materyjalnej pomocy, lecz chce się także stać źródłem doraźnego zaopatrzenia dla tej niezawodnie licznej rzeszy uczniów tutejszego Uniwersytetu, którzy **w chwili demobilizacyi** znajdują się w ciężkich warunkach. Niejeden z nich, wracając do domu, nie zastanie już rodziców, którzy go przedtem utrzymywali; inny nie odnajdzie nawet domu, zniszczonego w czasie wojny; nie każdy z nich potrafi od razu znaleźć sobie zarobek, a niejednemu, coby chciał o własnych siłach stanąć, zabraknie tych sił, steranych na wojnie! Dla nich *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* pragnie stać się ostoją i oparciem, aby wiedzieli, że pamiętano o nich, gdy wiedli w okopach żywot ciężki nad wyraz.

Wojna poczyniła w szeregach polskiej młodzieży akademickiej wyrwy ogromne. Chodzi więc o to, aby z tych młodzieńców, którzy z wojny powrócą, żaden nie zmarniał, chodzi o to, aby ocalić dla Ojczyzny i Narodu każdą jednostkę, która przy pewnej ze strony społeczeństwa pomocy stanie się pożytecznym jego członkiem, a bez tej pomocy pomnożyłaby smutny poczet naszych strat wojennych!

* * *

Pragnąc spełniać tak doniosłe zadania, *Fundusz zapomogowy polskiej młodzieży akademickiej* musi rozporządzać odpowiednimi zasobami. A ponieważ spełniając swe zadania, służy najżywotniejszym interesom Narodu i społeczeństwa, przeto zwraca się też do całego społeczeństwa a zwłaszcza do przyjaciół naszej młodzieży akademickiej z gorącą prośbą o poparcie jego celów.

Pożądane są zarówno datki jednorazowe jak też stałe miesięczne wkładki na rzecz Funduszu. Kto składa miesięcznie 1·20 kor. czyli **4 halerzy dziennie**, nie uczyni zapewne sobie zbytniego uszczerbku, a wielka ilość takich stałych miesięcznych datków pomnoży znakomicie zasoby Funduszu.

Sumaryczny wykaz dochodów i rozchodów Funduszu podaje się od czasu do czasu do wiadomości publicznej za pośrednictwem dzienników. Każdy ofiarodawca może nadto bliższych w tej mierze informacji zasięgać u podpisanego, który zarządza Funduszem od chwili jego powstania i któremu Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego uchwałą z dnia 21. września 1917 poruczył zarząd ten i nadal.

Dr. Kazimierz Twardowski

Lwów, Uniwersytet.

